

JESUS FRA NAZARET'S LIV OG LÆRE

Reformateret af Geoff Cutler i 2009 – 2011.

Baseret på et foredrag af Pastor R.B. Caddle.

Dette hæfte er sammensat af automatiske skrifter leveret af Jesus fra Nazaret og andre højtstående Himmelske ånder igennem de udviklede psykiske evner af Hr. James E. Padgett i årene 1914-1923, og Dr. Daniel G. Samuels fra 1954-1966. De fuldstændige skrifter former basis for læren af Foundation Church of Divine Truth.

Forord

Dette hæfte indeholder en kort redegørelse for livet af vor bror i Kristus, Jesus af Nazaret, hvis hidtil usete mission på Jorden blev grundlagt på et ægte forhold til Gud, vor Skaber.

Hans liv, især hans offentlige mission, efterlod et varigt indtryk i hjerterne af millioner igennem århundrederne. Han er meget elsket og endda tilbedt af mange i den vestlige verden som Gud, og som den anden del af en såkaldt treenighed. Men for dem, der har taget hans sande lære til hjerte som han afslørede igen i det 20. århundrede, er han en elsket ældre broder, guddommelig og evig leder, prins af fred og Mester af det Himmelske Rige.

I hans 36. år blev han ramt af en dødelig misforståelse af hans guddommelige mission. I tiden, blev sandhederne som han bragte til lys ændret af personer med lavere natur. Men to af hans vitale læresætninger er forblevet intakt i biblen, og kan blive betragtet som retningslinierne for en sjæls frelse: GUD ER KÆRLIGHED; og, UNDTAGEN I BLIVER FØDT IGEN KAN I IKKE KOMME IND I HIMMERIGET.

Fra hans død og op til i dag, er mennesker forblevet tilfredse med interpolationerne af hans lære, myter, og den tørre skal af formalisme, end alvorligt at søge efter ét-blivelse med Skaberen og indseende, at deltagende i Hans Guddommelige essens, det store faktum af deres udødelighed.

Den følgende vidnesbyrd af hans storhed blev kun muligt i det første kvartal af dette århundrede i årene 1914-1923, da én dødelig, James E. Padgett, overgav sit sind og fortanker og vilje, og alvorligt bad om indstrømningen af Skaberens Guddommelige Essens af Kærlighed i sin sjæl.¹ Ved at gøre det, blev kvaliteten af hans sjæl og sind forhøjet således, at de høje himmelske ånder kunne skabe rapport og kommunikere, de højeste Sandheder tilgængeligt for menneskeheden, igennem ham via. automatisk skrift. På denne måde blev døren åbnet til afsløringen af viden, og Sandhederne der gik tabt i århundreder for menneskets erkendelse på Jorden.

Indholdet der følger er helt baseret på hans egne ord eller dem af hans tilhængere, der kendte ham personligt. Nogle af deres tekster er citeret ordret.

Afsløringerne som Jesus oplyste den anden gang på Jorden, igennem James E. Padgett, har bragt glæde og fred til hjerterne, og tilfredsstillelse for sindene af mange, der har sultet og søgt efter Gud og sandheden af vores forhold til Ham.

---

¹ Se side 41, Foundation Church of Divine Truth's historie, for forklaringen på, hvordan Hr. Padgett blev valgt af Jesus af Nazaret til at være hans automatiske skrift instrument på jorden.

**Bestyrelsen af,
Foundation Church of Divine Truth**

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord.....	3
Han nedstammede fra Davids hus	6
Flugten til Ægypten og tilbagevenden til Galilæa	7
Hans formative år var dedikeret til at studere skrifterne og modtage Faderens Guddommelige Kærlighed.....	9
Hans offentlige mission	12
Han proklamerede sig selv til at være Frelseren i synagogen i Nazaret	13
Den åndelige tilstand i verden, da han levede på jorden	15
Han Rådede Fred med Rom	18
”Igenennem Guds kraft, vil Guds søn heale og blive herliggjort”	19
”Jeg kom for de fattige og de sagtmødige”	21
Hvorfor den hebraiske religions ypperstepræster og rådsherrer afviste hans påstand om Frelseskab.....	23
”Guds rige er iblandt jer”	26
At have Kristus i sig.....	27
Guds kærlighed vil igen blive trukket tilbage fra menneskeheden	28
Død ved korsfæstelse.....	32
Opfyldelsen af det 11. bud – Pinsen.....	35
Epilog.....	36
Bønnen for Guddommelig Kærlighed.....	38
Bønnen for Healing	39
Foundation Church of Divine Truth’s historie.	41
Anerkendelse og Kilder	45

Han nedstammede fra Davids hus

Jesus fra Nazaret, elskede ældste bror og Guddommelige Leder for mange, blev født Jeshua ben Yusef. Når det gengives i det engelske sprog, bliver hans navn til Joshua, søn af Josef.

Hans fødsel fandt sted i det østlige Middelhavsland Palestina, under regeringstiden af Kejser Cæsar Augustus, der regerede det romerske imperium fra 29 B.C. til 14 A.D. På tidspunktet for hans fødsel, var en despot Konge ved navn Herodes blevet udpeget af den romerske regering, og var på tronen i Palestina.

Jesus var den først fødte af et ungt Hebraisk ægtepar, hvis navne var Maria og Josef. Josef var en succesfuld tømrer, og blev ikke betragtet som en fattig mand, ej heller var han en bonde eller en mand af folket. Han var i virkeligheden en efterkommer af nogle af de mægtige Konger af Israel, især David og Salomon, og han nød en meget fin social position. Han var en from jøde, en farisæer af hjerte, der søgte at opretholde den jødiske tradition baseret på en streng overholdelse af hebraisk lov.

Josef og Maria var lovligt gift og i modsætning til i dags fremhærskende tro, var Josef ingen impotent gammel mand. Maria blev heller ikke besøgt af en engel fra Gud, der fortalte hende, at hun ville føde et barn ved Helligånden. De følte aldrig at Jesus ikke var deres eget barn; han blev undfanget og født fuldstændigt ligesom andre børn – i overensstemmelse med Guds love om reproduktion. Således blev han ikke født af en jomfru, men var født ren af hjertet og fri for synd.

Hans fødsel fandt sted i den lille by Bethlehem, i regionen af Palestina kaldet Judea. Han blev født kort efter midnat d. 7 Januar ifølge den vestlige kalender, og ikke d. 25. december, som er dagen, der i den vestlige verden, generelt er observeret som hans fødselsdag. Han blev født i en stald, ikke fordi hans forældre var uden midler til at kunne betale for overnatningssteder, men simpelthen fordi der var folketælling, og der var ingen værelser ledige i den lokale kro. I overensstemmelse med jødisk tradition ville Josef fejre fødslen af sin først fødte, og gik ud i gaderne og i det nærliggende landskab for at finde andre som måske ville slutte sig til ham for at velkomme en nyfødt søn. Og sådan var det, at hyrderne dukkede op og sluttede sig til Josef og tilbød sange af ros og taksigelse til Gud for Marias sikre fødsel og velvære af barnet, Jesus.

To år før hans fødsel var en usædvanlig lysende stjerne dukket op i den østlige Himmel* og var blevet observeret af 3 astrologer, der fortolkede den som et tegn på en vigtig begivenhed. Magierne, eller de vise mænd som de nu er kaldet, kendte de hebraiske skrifter, og vidste at disse indeholdt en forudsigelse, at en lysende stjerne var en forløber for en Frelsers fødsel.

Stjernens lys syntes at pege i vestlig retning. Dette fik astrologerne til at besøge Jerusalem, hovedstaden af Judea, for at finde ud af om en sådan vigtig begivenhed rent faktisk havde fundet sted. De købte gaver til barnet, og ved ankomsten til Jerusalem spurgte om vej i Templet. De blev sendt til Kong Herodes, der omgående slog alarm da astrologerne refererede til fødslen af en "Jødernes konge" – en Frelser. Vismændene fandt dog vej til Bethlehem, og viste deres respekt for Jesus, hvis fødsel, som forventet var en ydmyg fødsel

Det er interessant at bemærke at stjernen – stjernen over Bethlehem som den bliver kaldt i dag – som først fangede vismændenes opmærksomhed, var forsvundet fra den østlige himmel flere uger efter den dukkede op, og var overhovedet ikke blev set i himlen over Judea eller Israel.

2

Flugten til Ægypten og tilbagevenden til Galilæa

På det tidspunkt hvor Jesus blev født, var omstændighederne i landet meget ustabile og farlige. Kong Herodes viste sig fra sin værste side, og mange uskyldige hebraiske voksne og børn blev tankeløst dræbt. Da han hørte om skrifternes profetier, at en Frelser, en "Jødernes konge," skulle fødes, besluttede han datoen for, hvornår den lysende stjerne var dukket op, og alderen for børnene fra Bethlehem som han ville dræbe – dem på to år og yngre.

For at undgå disse livstruende omstændigheder, rejste Josef og Maria med deres nyfødte søn til Ægypten, til byen Heliopolis nær Kairo. Her opholdt de sig hos et familiemedlem, som bød dem velkomne og hjalp dem med at starte påny i det nye land.

Der var et samfund af jøder i Heliopolis, der forsamlede sig for sikkerhed og samfundsliv, med et sted for tilbedelse, et sted for rensning af kvinder, og også en grundskole. Den jødiske religions grundlag blev undervist til

---

² I dag ville sådan en stjerne blive kaldet et supernova.

børnene, samt evnen til at læse og skrive, så de var i stand til at forstå skrifterne.

Familien boede i Heliopolis i 10 år, hvor yderligere fire sønner og tre døtre blev født. Josef arbejdede i sin tømrer handel, og var i stand til at forsørge sin familie. Han var tøvende, da Maria udtrykte ønske om at vende tilbage til Palestina. Men hun havde fået hjemve efter sit folk.

Betingelserne i Palestina havde dog ikke ændret sig meget efter Herodes' død. Archelaus, hans efterfølger fortsatte på samme måde som Herodes, og blodet fortsatte med at flyde. Heldigvis blev Archelaus degraderet af Romerne til Etnarch af Judea, og derefter afsat og landsforvist til Gallien.

Betingelserne i Galilæa hvor Marias folk boede var blevet en smule bedre end andre steder i landet.

Familien forlod derfor Ægypten for at vende tilbage til Palestina. Jesus var omtrent 10 år, da familien slog sig ned i Nazaret, i det nordlige distrikt i Galilæa. Der mødte han sin fætter John (senere kaldet Johannes Døberen), og de to blev nære venner.

Efter familiens tilbagevenden tilbragte han resten af sit liv i Palestina. Han rejste ikke til Indien eller til noget andet land for at lære noget. Han studerede de jødiske skrifter grundigt og effektivt, imens han fik stigende åndelig indsigt og viden direkte fra Faderen igennem hans konstante længsel efter at blive ét med Faderen.

I modsætning til den populære tro, havde Maria og Josef aldrig mistanke om, at Jesus var et barn, der var forskellig fra andre børn, eller at han en dag ville vælge at fuldføre en mission givet til ham af Gud. Men Jesu sjæl havde fra hans fødsel af nydt den uberørte renhed, som Faderen giver til alle sine skabte sjæle – en tilstand, der blev tabt af menneskeheden på jorden hurtigt efter de første forældres fald fra deres rene tilstand, efter at de nægtede Gaven, at blive ét med Faderen i Hans Guddommelige Kærlighed.

Ved fødslen var Jesu sjæl uhindret af arvede tendenser til at synde, og var derfor fri til at fuldføre sin skæbne som skabt af Faderen. Hans sjæl var konstitueret til at kende Faderen, og som nyfødt havde længtes efter at blive ét med Ham. Dermed tiltrak han sig Helligånden – den energi af Faderen, hvis eneste funktion er at bære Hans Guddommelige Kærlighed ind i sine børns længslene sjæle. Lidt efter lidt transformerede Faderens Kærlighed Jesu sjæl.

Konstant længslene efter at blive ét med Gud, igennem de voksende år, gik Jesu sjæl igennem en fortsat transformation af sin natur til Faderens Guddommelighed. Han indså, at denne transformation fandt sted som han

nærmede sig voksenalderen, fordi han i voksende grad nød tættere kontakt med Faderens Guddommelige Sjæl.

3

Hans formative år var dedikeret til at studere skrifterne og modtage Faderens Guddommelige Kærlighed

Igennem Dr. Daniel G. Samuels skrev Jesu mor, at Jesu i sin ungdom blev betragtet som en seriøs studerende. En som ivrigt drak fra hovedkilden af Skrifterne og Talmuden, og som fortsatte med at vise sin kærlighed for sin familie ved at arbejde hårdt for dem og hjælpe Josef i hans tømmerhandel. Han var venlig og blid som han voksede til en mand, dog besiddende en vis mystik som hans forældre havde svært ved at forstå.

Maria skriver videre, at han forbandt sig med naturen og himlen, og havde en intens måde at se på himlen, såvel som at holde kær ordene af religiøse ledere, hvilket separerede ham fra sin familie; men at det varede længe før han viste nogen tegn på en kærlighed forskellig fra den rene naturlige kærlighed som han viste dem.

Hans studie af skrifterne åbenbarede for ham, at nøglen til forståelsen af sin egen sjæls fremgang lå i skrifterne af profeterne. Han blev dybt interesseret i Hoseas liv og lære, den første, der blev opmærksom på at Guds Guddommelige Kærlighed flød over fra Ham mere end 750 år før Jesus blev født, på et tidspunkt, hvor den Guddommelige Kærlighed var ekskluderet fra menneskeheds besiddelse. Hosea havde solgt sin kone Gomer til slaveri, fordi hun var utro, men hans viden om Guds Kærlighed med Dens dybde af barmhjertighed og tilgivelse, fik ham til at købe hende tilbage.

Jesus brugte lang tid på at kontemplere Guds Guddommelige natur af Kærlighed. Han indså hurtigt, at materiel besiddelse ikke betød noget i Faderens øjne, og desuden, for Faderen er alle Hans børn lige og kære.

Hans stigende forbindelse med Faderen gav ham en klar forståelse af den spirituelle betydning af det Gamle Testaments profetier, pegende på den Nye Pagt af Hjertet som Gud ville lave med hans børn, hvorved de ville blive gjort ude af stand til at synde, og ville kende Gud ved at komme i besiddelse af Hans egen Ånd – Hans Guddommelige Kærlighed. Jeremias og Ezekiels profetier understregede i særdeleshed det nye hjerte som mennesket skulle besidde, når Gud implanterede Sin Ånd i menneskets barm. Det blev

erklæret at Gud ville fjerne det forstenede hjerte og erstatte det med et hjerte af kød.

Fra disse og andre inspirerende skrifter indså Jesus, at den kærlighed som han havde fået direkte fra Faderen var beregnet til hele menneskeheden, at de kender Faderens sande natur, og tager del i Hans Guddommelige Kærlighed, som skænker indre fred og glæde, healing af hjerte, sjæl og krop, såvel som udholdende tro og det evige liv.

Allerede åndeligt ren, og nu i rigelig besiddelse af Faderens Guddommelige Essens af Kærlighed i sin sjæl, forstod han let den Guddommelige vilje af Faderen for menneskeheden, og Faderens plan for frelsen af Sine børn igennem den påny givne essens og substans, der er udødelig. Da han var 20 år, spekulerede han på, om han måske var den lovede Frelser, der var profeteret i skrifterne til at vise vejen til frihed fra synd og det evige liv.

Igennem sit anden valgte dødelige instrument, Dr. Samuels, har Jesus forsynet os med en komplet forklaring på sin sjæls transformation til den Guddommelige Natur af Faderen. Hans prædikener af det Gamle Testamente af biblen angav profetierne, der forudsagde, at frelseren ville komme såvel som den påny givne Guddommelige Kærlighed til mennesket. Dette beretter historisk set den spirituelle fremgang af hans folk igennem århundrederne, som fik Faderen til, på Hans valgte tidspunkt, påny at give Hans Store Gave af udødelighed.

I hans egne ord skrev Jesus igennem Dr. Samuels (som citeret fra prædiken 26 af de "76 Sermons on the Old Testament of the Bible by Jesus"):

...Jeg vil have dig til at se og vide med fuldstændig overbevisning i din sjæl, at jeg ikke kom som Frelseren for at bringe noget nyt og revolutionerende til menneskeheden, men som opfyldelsen af Det Gamle Testamente. Jeg kom for at gøre den Guddommelige Kærlighed – allerede kendt af Hosea som overflydende i Gud mere end 750 år før jeg kom – det store instrument for frelse og en realitet, tilgængelig for alle mennesker, både jøder og hedninger, og dette igennem bøn for den Guddommelige Kærlighed til Faderen.

Jeg var Guds frelser i det, at den Guddommelige Kærlighed som mennesker svagt kunne skimte i kærligheden og tilgivelsen af Josef fra Ægypten, i venligheden og trofastheden af Ruth, Naomi og Boaz, og i den sikre barmhjertighed af David, var den Guddommelige Kærlighed, jeg gentager, i mig blevet til en del af Faderens Hæder boende i min egen sjæl, absorberende ind i dets egen essens min egen menneskelighed, og gørende den til en del af den Levende Attribut af Faderen.

Igennem realisationen, at Faderens Kærlighed var tilstede, og kunne besiddes af mig, hvis jeg søgte efter den indtrængende i bøn, gjorde jeg dette konstant, og den viden og indsigt jeg fik via bønner og derved konstant at få stigende Guddommelig Kærlighed ind i min sjæl, blev jeg klar over, at jeg var frelseren,

idet jeg var det første menneske, der besad en sjæl fyldt med essensen af Faderens Guddommelige Kærlighed...

Som resultat af hans egen sjæls udvikling i den Guddommelige essens, var Jesus det første barn af Gud, der blev givet sande insigter i moralsk og åndelig natur af menneskeheden. Med et hjerte og sjæl, der var blevet en del af Faderens Guddommelighed, var han istand til at se hele menneskeheden igennem Faderens "øjne" så at sige. Han havde en klar forståelse af menneskers sjæle, som de var blevet skabt – noble og dydige og rene i den naturlige kærligheds kvaliteter, ubesmittet af noget som helst ikke i harmoni med Faderens love af perfekt kærlighed.

Han så den fine spirituelle samklang med disse love som de første menneskelige forældre, der var blevet skabt bare en lille smule lavere end engle, havde nydt, men som havde fået privilegiet, at blive Guddommelige engle og ét med Skaberen igennem længslen for, og modtagelsen af Hans Guddommelige Kærlighed.

Jesus så, at, hvis de første forældre havde ønsket Faderens Guddommelige Gave, ville de og deres efterkommere ikke have oplevet degenereringen af deres sjæle, som skete efter, at de valgte at være uafhængige af Gud. De ville aldrig have tabt viden om deres sande forhold til Ham eller lidet faldet til spirituelt mørke, der bragte store lidelser, sygdom og smerte.

I hans studier af det Gamle Testaments profetier indså Jesus, at igennem de spirituelle indsigter af deres profeter, begyndte hebræerne lidt efter lidt at se Guds sande natur. Fra en stamme Gud af "straffende vrede" for manglende overholdelse af Hans "krav," begyndte Han langsomt at blive undfanget som en Fader af kærlighed med en mildhed for den hebraiske nation som en brudgom for hans brud (profeterne Hosea og Ezekiel); eller som en dødelig Fader, der elsker sine vildfarne børn, som tilgiver dem og sørgende over dem i de synder de har begået (Hosea og Anden Esajas); som en frelsene Fader af kærlighed og barmhjertighed, der ønskede at gøre det umuligt for Sine børn at fortsætte med at synde eller at være separeret fra Ham, ved at implantere Hans Egen Ånd i deres hjerter og sjæle (Jeremias og Ezekiel); eller som den vagtsomme hyrde, der viser Sin Kærlighed til Sine får ved at søge dem og bringe dem i sikkerhed i Hans fold, hvor de vil være sikret evig opfyldelse igennem Hans pleje og Kærlighed (Ezekiel).

Inde i ham selv følte Jesus Faderens Hæder, og genkendte disse Guddommelige kvaliteter af kærlighed, barmhjertighed, retfærdighed og visdom som profetierne forudsagde ville besides af Frelseren. I hans hjerte mærkede han Faderens Kærlighed tage til med dets venlighed og tilgivelse, dets medfølelse for lidelser og dets glæde ved retfærdighed.

Det nye hjerte inde i ham, født af Faderens essens af kærlighed i hans sjæl, velsignede ham med medfølelse forståelse af lidelser og kampe udholdt af hans folk igennem deres lange historie. Han var fuldt ud bevidst om den ømme kærlighed, der flyder fra vores Himmelske Fader, og vidste at Han var ivrig efter at frigøre sine børn fra deres synder og lidelser, og kun ønsker at skænke dem den højeste lykke, og give dem evigt liv.

4

Hans offentlige mission

Mærkeligt som det må synes, var det ikke før hans 33. år, i 26. A.D. at Jesus begyndte sin offentlige mission med hjælp fra hans fætter John, som han havde kendt godt efter familiens tilbagevenden fra Ægypten.

John var sønnen af en præst, der tjente i Templet i Jerusalem, og hans familie var alle fromme og hengivne, fyldt med en streng fortolkning af lovene som jøderne troede på, var modtaget fra Gud igennem Moses. For hans far, repræsenterede disse love fra Moses og de 10 bud de mest vigtige dele af den jødiske religion, og han lærte John et strengt moralsk kodeks, som han absorberede i sin ungdom, og som senere blev de kardinale principper af hans korte embede som forløber for Jesu glade budskab.

Som ung og som en ung mand arbejdede John i kornmarkerne for at tjene til sit levebrød. Men hans sande kald var som en profet på samme måde som Elias var – det vil sige, at forkynde til herskerne og til folket, at vende sig fra deres onde væremåder og vende tilbage til retfærdigheden som Gud havde rettet jøderne til at følge som det store mål af religionen, der kalder for kærlighed til Gud og til sine medmennesker.

De 2 fætre havde talt om hovedtrækkene såvel som detaljerne af deres respektive missioner, og i overensstemmelse med det Gamle Testaments ordsprog og indikationer, var det tilrådeligt tænkt for John at være en forløber for at forberede vejen for Jesu komme. Dette betød, at John ville prædike forskellige steder forude for Jesus, så når Jesus ankom, ville vejen være forberedt – det er at sige, nysgerrighed og spekulation til hans budskab ville være blevet vækket af John.

Som en betydningsfuld begyndelse for begge deres missioner, døbte John Jesus i Jordan floden, som en handling der symboliserede spirituel renhed af sjælen og overholdelse af Guds bud. Det var på dette tidspunkt, at Jesus blev Kristus – den salvede af Faderen – den komplette transformation af

hans sjæl fandt sted til den Guddommelige essens af Faderen. En stemme fra den åndelige verden blev hørt sigende: *Dette er min elskede søn, med hvem jeg er godt tilfreds.*

Efterfølgende prædikede John nær ved bredden af Jordan floden, og gik aldrig langt fra den. Han var overbevist i sit hjerte, at Jesus var den lovede Frelser, og at han var profeten, der skulle annoncere Frelserens komme. Men fordi han genkendte storheden af Jesu sjæls tilstand, følte han sig uværdig til at "løse Jesu sko", som han udtrykte det.

John prædikede omvendelse, og han mente en omvendelse i den traditionelle forstand af ordet – at vende sig fra synd og fejl ved en fornyet overholdelse af moseloven, med kærlighed til Gud og éns nabo, der leder til tilstanden af det perfekte naturlige menneske.

Jesus prædikede også omvendelse, for han sagde: Omvend Jer, for Guds rige er kommet nær; tro på det glade budskab. Men Jesu betydning af omvendelsen, var ikke den John prædikede; for Jesus mente ikke kun at vende sig påny til Gud, men en søgen efter det Guddommelige rige igennem bøn. Og han underviste at den Store Gave af Guddommelig Kærlighed og evigt liv, der påny var blevet givet til menneskeheden af den Himmelske Fader, var indlysende i hans person; og at en sjæls længsel efter Guds Kærlighed, eller dets søgen efter denne kærlighed igennem ærlige, oprigtige bønner er sand omvendelse.

Da Jesus sagde, "Jeg kom ikke for at kalde de retfærdige men syndere til omvendelse," mente han, at synderne kunne modtage Gaven, den Guddommelige Kærlighed, såvel som de retfærdige, for det var tilrådigt for alle. Men, ak, det var ikke de retfærdige, men synderne på hans tidspunkt, der omvendte sig og søgte Gud og Hans Kærlighed, mens de retfærdige eller dem, der betragtede sig selv som retfærdige, nægtede, i deres selvtilfredshed, den store gratis Gave, der var deres ved at spørge om den.

5

Han proklamerede sig selv til at være Frelseren i synagogen i Nazaret

Kort efter han blev døbt af John og salvet af Gud som Kristus, præsenterede Jesus sig selv i Synagogen i Nazaret som den, Gud havde sendt for at erklære den påny givne udødelighed igennem den Guddommelige Kærlighed

til alle, der vil søge dens indløsning fra synd og en genfødsel til dens evige kvaliteter.

Hans prædiken i Synagogen i Nazaret var vigtig, idet han hævdede, at han var Frelseren foran hele forsamlingen. Sådan en udtalelse skabte røre. Han baserede sin prædiken på det 61. kapitel af Esajas, og det var profetisk, idet det handlede om løsladelsen af de tilfangetagne fra fangenskab, som var hændt det hebraiske folk, og var derfor kendt af hebræerne på hans tidspunkt som et stort profeti, der allerede var hændt.

Normalt var kommentarer baseret på denne tekst historisk af natur, og var skabt med formålet at prise Guds godhed rettet mod Hans valgte folk; og iblandt dem, der havde en mere åndelig dømmekraft. Betydningen af befrielsen af slaverne blev opfattet som, at syndere, der var slaver af synd vendte sig fra synd.

Dette var godt, så vidt som det gik, men selvfølgelig var betydningen begrænset til rensning af sjælen, og ikke til transformering af sjælen og eliminering af det onde fra sjælen igennem virkningen af den Guddommelige Kærlighed.

Da Jesus reciterede afsnittet fra Esajas, reciterede han ikke bare linierne, der er registreret i det Nye Testamente, men fortsatte, som det var skik at læse hele kapitlet. Hovedlinierne i dette kapitel var: Min sjæl jubler, fordi den er investeret i Herrens frelse.

Og ved at læse dette kapitel antydede han, at hans egen sjæl jublede, fordi den var blevet udstyret med udødelighed, som er den rigtige betydning af frelse. Og denne udødelighed af hans sjæl var resultatet af, at den havde modtaget tilstrækkeligt af den Guddommelige Kærlighed, som nu var til rådighed igennem den Elskværdige Venlighed af den Himmelske Fader. Og dette var betydningen, af den deklARATION han gav til de lyttende i Synagogen. *I dag er skrifterne opfyldt i jeres ører.*

Og det var fra det afsnit af Esajas, at han proklamerede sig selv som Frelseren, besiddende en sjæl med bevidsthed om dens udødelighed. Og han proklamerede det glade budskab, at denne udødelighed som var hans, nu kunne være for hvem som helst, søgende den igennem ærlig og oprigtig bøn til Faderen for Hans Guddommelige Kærlighed.

Og da han læste, at, *"Jehovas Ånd er over mig, og har salvet mig til at proklamere det glade budskab,"* mente han, at Faderen havde udnævnt ham til at prædike den påny givne Guddommelige Kærlighed, der var blevet en realitet i hans egen sjæl, og at være salvet til Kristus igennem Kærlighedsprincippet i sin sjæl, skulle han prædike påny-givelsen af den Guddommelige

Kærlighed til hele menneskeheden, og undervise vejen til ét-blivelse med Faderen igennem den Guddommelige Kærlighed.

Dermed var han kommet som Frelseren for at proklamere udødelighed for hele menneskeheden igennem bøn for Faderens Kærlighed, og at synd og sygdom nu kunne blive udrydet igennem Faderens Store Gave.

Jesus proklamerede sig selv til at være den længe ventede Frelser af det hebraiske folk. Dog var han ikke istand til at skabe nogen særlige mirakler på det tidspunkt pga. den ejendommelige situation han var i, at han havde boet mere end 20 år i Nazaret, og de der havde kendt ham så længe, var nu pludselig bedt om at tro på, at han var Frelseren. Det var meget svært for dem at gøre, for det var ikke et spørgsmål om at spørge fremmede om at acceptere ham og hans lære og hans healinger, men snarere, at folk skulle ændre deres tanker om ham efter at de havde været formet i 20 år. Troen fra modtageren af healing er påkrævet; og siden han aldrig havde healet i sin fødeby før hans offentlige mission, var folket skeptiske over for at han pludselig kunne udføre, hvad han ikke havde gjort i de sidste 20 år. Og denne mærkelige strøm af vantro forhindrede ham i at bruge sine healende evner, da han påbegyndte sin offentlige mission.

6

Den åndelige tilstand i verden, da han levede på jorden

Den hebraiske nations historie fundet i det Gamle Testamente giver klar vidnesbyrd om, at menneskets sjæl altid har været det sande register af menneskehedens fremgang i at genvinde deres originale tilstand af renhed og godhed i den naturlige kærlighed.

Selvom der var lange perioder i deres historie, hvor det fundamentale værd af den menneskelige sjæl ikke var kendt som en speciel skabelse af Gud, var der mænd og kvinder i den jødiske nation, som rejste sig op over den holdning skabt af spirituel blindhed, og beviste på en måde, der ikke efterlod nogen tvivl i hjerterne og sindene af dem, der var sensitive for sandhed, at de skabte kvaliteter af vor menneskelige sjæl er kærlige, retfærdige og tilgivelsesfulde; at denne overlegne skabelse af Faderens Guddommelige vilje er i stand til uselviskhed og gavmildhed, som kan vises i de nobelste menneskelige gerninger.

Da Jesus blev født på jorden, kæmpede hebræerne under det romerske riges tyranni. Det barbariske, praktiseret af de hedenske erobrere og de

grusomheder, der blev fremkaldt af de hebraiske herskere, lagde et vedholdende hjerteløst åg af undertrykkelse på jøderne og deres måde at leve på.

Gruppen af palestinenske jøder, kendt som farisæerne, var sammensat af de almindelige mennesker – håndværkere og handelsmænd blev underkuet af de rige og de aristokratiske præster, der ikke brød sig om skrifterne, undtagen at deres egne interesser deri var beskyttet. Deres jødiske modstandere, saddukæerne, blev betragtet som elite gruppen. Disse to religiøse partier var tit uenige om tolkelsen af den mundtlige lov, som var den hebraiske kode af ubeskrevne fortolkninger af Mose love.

Farisæerne var dybt bekymrede med udødeligheden af sjælen, for så vidt som deres egen pligt på jorden fik dem til at søge efter retfærdighed i en ideel verden bagom graven. De følte at Guds retfærdighed som nødvendighed skulle indeholde det rige, hvor retfærdighed ville være den etablerede orden. Det er derfor, at farisæerne var villige til at lytte til Jesus og hans mission; dog var de endnu ikke istand til at forstå princippet af den Guddommelige Kærlighed og dens frelse igennem den Guddommelige Kærlighed.

I nogle århundreder havde farisæerne stædigt kæmpet imod saddukæernes benægtelse af udødelighed, og havde holdt sig til troen om menneskets indtræden i Paradis ved at overholde de 10 bud og Toraen. Dekreter, forskrifter og fortolkninger, der stammede fra disse hellige arbejder holdt de sig til, så at den Guddommelige Kærlighed og frelsen af den, var fremmede for deres tanker og fundamentale koncepter af religion.

Jesus skrev igennem Hr. Padgett, at på det tidspunkt han levede på jorden, var verden næsten blottet for spirituel forståelse af det sande forhold mellem Gud og mennesker, og Gud var kun set som et væsen af magt og "vrede". Det var pga. denne forståelse af Ham, at jøderne var så blottet for dets sande viden om Hans natur og attributter. De kendte Ham kun som en Gud, der var interesseret i deres materielle velfærd, og indså ikke at Han var en Gud, som ønskede, at de skulle kende Ham som deres spirituelle Fader og frelser fra synderne og deres onde natur som de besad.

Derfor, da Jesus kom, så de der accepterede ham som deres Frelser på ham som én, der ville frelse dem fra deres tilstand som slaver som deres romerske erobrere havde bragt dem i, og ville skabe en stor og uafhængig nation til dem, mere magtfuld end alle jordens nationer og bestemt til at regere hele verden.

Selv hans disciple, indtil kort før deres død, så på ham blot som en frelser for dem fra byrderne, som det romerske åg havde pålagt dem. Den eneste af hans disciple som havde en passende forståelse af, hvad hans komme til

jorden betød var John. Dette var pga. den store mængde af kærlighed, der var en del af hans natur og væsen.

Til John forklarede Jesus sin virkelige mission, og lærte ham de spirituelle sandheder som han kom for at undervise, og den eneste vej som dødelige kunne modtage Faderens Kærlighed, som var nødvendig for at gøre dem ét med Ham og få del af Hans Guddommelighed.

Det ene nødvendige krav til en fuld frelse og indløsning af menneskeheden står derfor kun skrevet i Johns evangelium: AT MENNESKER SKAL FØDES IGEN FOR AT KOMME I HIMMERIGET.

Jesus skrev igennem Hr. Padgett, at de andre disciple mere eller mindre havde en forståelse af denne nødvendige sandhed, men ikke den fulde forståelse for, hvad det involverede. Peter var mere i besiddelse af den Guddommelige Kærlighed end de andre disciple, undtagen John, og med denne besiddelse, forstod han, at Jesus var den sande søn af Faderen. Men han forstod eller erklærede aldrig, at Jesus var Gud. Han var en mand fyldt med iver og ambitioner, men hans udvikling i kærlighed var ikke nok til at han fuldtud forstod, før efter Jesu død, at Jesu rige ikke var et jordisk rige. Da overbevisningen kom til ham i al sin sandhed og fylde, blev han den mest magtfulde og indflydelsesrige af Jesu disciple.

Igennem Hr. Padgett, har disciplen John i de følgende citerede paragraffer fra bind II af True Gospel Revealed Anew by Jesus, givet os en indsigt i sindene og hjerterne af ham selv og hans meddisciple,

...Jeg ved at mennesker tror, at vi på det tidspunkt var meget spirituelt udviklede, og havde en forståelse af de store sandheder undervist af Mesteren, som var overlegne i forhold til, hvad mennesker har nu. Men jeg fortæller dig, at dette er en fejltagelse. Vi var forholdsvis uvidende mænd, fiskere af erhverv, og havde på dette tidspunkt ingen uddannelse udover den almindelige arbejdende person, og da Jesus kaldte os til sig for at være hans disciple, var vi ligeså overraskede og tøvende som dig, da en lignende mission blev erklæret til dig.

Vores viden kom, med troen på de store sandheder som Mesteren underviste i, fra vores observation af de store kræfter han viste, og fra indflydelsen af den Store Kærlighed han besad. Men når menneskeheden tror, at vi let forstod de store sandheder som han underviste, så tager de fejl. Kun efter Helligåndens nedstigning over os i Pinsen, kom vi fuldt ud i overensstemmelse med Faderen, eller fuldtud værdsatte de store sandheder som Mesteren havde undervist.

Selvfølger lærte vi mange ting, som mennesker på det tidspunkt ikke kendte, og vore sjæle udviklede sig i stor grad, men ikke nok til at give os en viden om den vidunderlige betydning af sandhederne som gjorde mennesker frie og bragte dem i harmoni med Faderen...

Jesu mission omfattede også beboerne i den åndelige verden. Hans erklæringer om Guds påny-givelse af Hans frelse til mennesket var blevet hørt og taget til hjerte af mange beboere i de åndelige sfærer. I særdeleshed Moses og Elias, der havde progresseret i rensningen af deres naturlige Kærlighed til dets højeste excellence, fulgte Jesu eksempel, og ærligt søgte indstrømningen af den Guddommelige Kærlighed i deres sjæle.

Med det formål, at demonstrere at Faderens Guddommelige Kærlighed var tilgængelig for den oprigtige søgen for både dødelige og ånder, ledte Jesus sine disciple, Peter, James og John op på et bjerg til et forud aftalt møde med Moses og Elias. Efter dybe bønner til Faderen om indstrømningen af den Guddommelige Kærlighed i deres sjæle, blev tilsynekomsten af Jesus, Moses og Elias overordentlig lys og skinnende, som vidnesudsagn til de tilstedeværende, at den Guddommelige Kærlighed påny var blevet givet, og var allerede i besiddelse af både mennesker på jorden og ånder.

De tre disciple blev fyldt med ærefrygt, og faldt på deres ansigter pga. den overordentlige lysstyrke fra Jesu ansigt og hæderen af hans kraft, der belyste hele hans væsen. Elias skrev igennem Hr. Padgett, at under mødet, var tilsynekomsten af Moses og ham selv skinnende og lyst som beskrevet i Biblen, men Jesus var lysere, for han havde mere af den Guddommelige Kærlighed i sin sjæl og kunne manifesterer den i den vidunderlige grad han gjorde, til trods for sin fysiske krop.

Stemmen der blev hørt på det tidspunkt, fortolket som stemmen af Gud, forkyndte at Jesus var Hans højtelskede søn – Hør ham – var i virkeligheden en af de guddommelige ånders stemme, hvis mission det var at lave forkyndelsen.

7

Han Rådede Fred med Rom

I Palestina var der en dyb vrede mærket generelt af hebræerne, såvel som en voksende beslutsomhed af mange om at smide de romerske undertrykkere ud, og genvinde den jødiske nations uafhængighed. Men Jesus kendte Guds vilje for Hans børn, og prædikede imod krig og oprør, og rådede fred med Rom, ligesom de gamle profeter havde rådet fred i deres dage med de omkringliggende lande, der konstant truede den jødiske måde at leve på.

Historiens profeti var en deklARATION imod krig og ond opførsel, og én, der stod for fred. Profeterne så det moralske onde i folket som grundene for det

stødende og trusler om katastrofer, der stod over for hebræerne. De gik kraftigt imod synd og ondt, og med en intens kærlighed for folket og Gud, og med vidunderlig forståelse for en tilbagevenden til Guds love, ville igennem tro, klæde dem med Hans beskyttelse. De formodede, at Gud var den ”Guddommelige Hævner” af det onde som Han ikke kunne tillade, imens de var tydeligt opmærksomme på at lovene og den hebraiske nations gøremål var årsagen til deres egne vanskeligheder.

Da Jesus prædikede i Palestina, var hans besked, ud over det glædelige budskab om Faderens Kærlighed, social og politisk. Ved at acceptere den Nye Fødsel, kunne hans folk derved eliminere synd fra deres hjerter, og tilvejebringe en ny æra af broderskab, hvor alle mennesker ville være lige for loven, og retfærdighed og retskaffenhed ville være gældende i landet.

Han formidlede også, at den Guddommelige Kærlighed ville give hans folk en indsigt i den forbigående karakter af det romerske herredømme, og med denne kærlighed i deres hjerter, ville de overkomme det romerske åg og forblive sikre i deres tro på Gud og være fredfyldte. Dermed ville fanatismen være blevet transformeret om til forståelse, og de senere oprørere, der ledte til ødelæggelsen af Templet ville have været undgået.

Igennem Jesus havde Gud givet Sin højeste lov, der endnu ikke var kendt for menneskeheden – Hans Guddommelige Kærlighed – på et tidspunkt, hvor det hebraiske folk blev revet og ramt af de ondeste og mest brutale undertrykkede nationer. Kun en besiddelse af den Guddommelige Kærlighed i overflod kunne give israelitterne fatningen, mod og tro til at udholde og overkomme det onde, der ventilerede sin vrede på nationen, og gjorde det muligt for den, at opfatte dettes åg som det virkelig var – en storm af megen voldelighed, men derhos, en passende storm i havet af evig tid, og én hvorfra Israel kunne tage tilflugt.

Menneskelig kærlighed var ikke nok til den enorme opgave at håndtere det store menneskelige onde, som var det gamle Rom, som det var tydeligt på en senere dag, da oprørende jøder så ødelæggelsen af deres Tempel i 70 e.kr.

8

”Igennem Guds kraft, vil Guds søn heale og blive herliggjort”

Den romerske brutalitet blev mest følt af de fattige, der blev efterladt hjælpeløse i lyset af den romerske uretfærdighed pga. den moralske uret de også liden i hænderne af den hebraiske regerende klasse. Disse aristokrater

forsømte at værne om den velgørende lære fra den hebraiske religion: til ikke at undertrykke den fremmede, den faderløse og enken; til ikke at udgyde uskyldigt blod; og til ikke at vandre efter andre guder. Den moralske lære af de 10. bud – loven – blev villigt sat til side af de hebraiske præster, hvis verdslige ambition blindede dem til pligten af deres mindre heldige brødre.

Tvunget til at leve under omstændigheder af afsavn, der forstyrede sygdom og tidlig død, de slibende lidelser af ulettet fattigdom med dets ubehandlede sygdomme efterlod de fattige uden håb.

Den dybe kærlighed og respekt Jesus følte for hvert af Faderens børn, flød fra Kristus-Princippet i hans sjæl som han bragte Faderens medfølelse Kærlighed og trøst ind i livet til dem, der led. Hans velsignelser af kærlighed og healing blev længtes efter af alle der levede med sygdom og smerte, og som havde tro i deres hjerter at Gud kunne helbrede dem.

Han var ikke mindre velkommen af dem, der elskede ham som deres bror i Kristus, der havde taget sandhederne om udødeligheden til sig som han havde bragt til lys. Hans synlighed for folket til at undervise dem om Guds evige kærlighed blev ivrigt set frem til, fordi hans stille talte ord ikke blot var dem fra en omsorgsfuld bror og lærer, men i hans smukke stemme var der en autoritet, der sprang fra hans dybtgående kommunikation med kilden til alt liv og kærlighed.

Til dem der ikke accepterede hans lære om sjælens frelse, lærte han om rensningen af deres naturlige kærlighed ved afkald af synder med en streng overholdelse af de 10 bud modtaget af Moses. Denne lære, hvis fulgt, ville forberede dem til Paradis – Riget af det perfekte naturlige menneske – hvor lykke ventede alle, hvis sjæle blev genoprettet til deres originale renhed og perfektion.

Han fortalte dem, med forsikringen om udødelighed og et hjem af lyksalighed i det Guddommelige Himmelske Rige, at den overordnede lykke ville komme til dem, der ville søge efter at blive *født påny* ved at modtage den Guddommelige essens af deres Himmelske Fader i deres sjæle. På denne måde ville de komme i besiddelse af det *Nye Hjerte* og den Guddommelige kvalitet af udødelighed, og aldrig mere at være separeret fra deres Fader af Kærlighed igen.

Alle der lyttede til ham med et åbent hjerte vidste, at Gud havde sendt ham med sandheden om forløsning af synd og at vise dem vejen til lykke igennem evigt at være ét med Gud. I vor brors hjerte var der et rum for de sagtmødige og de nedtrådte, de ensomme og de forladte, synderen såvel som de udstødte – alle fik del af hans kærlighed og ømhed.

Som opfyldelsen af hans Guddommelige mission, lyste Kristus-Princippet i hans sjæl udad i dets evige kvaliteter af aldrig svigtende kærlighed, medfølelse og elskværdig venlighed. Han demonstrerede utrætteligt de genoprettende kræfter af Faderens natur til alle med tro på Guds kraft ved healing, *øjeblikkeligt*, af kropslige lidelser, mange der ikke havde nogen helbredelse.

9

”Jeg kom for de fattige og de sagtmødige”

Hverken de nedtrådtes nød eller de ubehandlede sygdomme undgik Jesu opmærksomhed. Så stor var hans kærlighed for de fattige, og så fint tunet i hjerte og sjæl til deres behov både spirituelt og materielt. Midt imellem dem kom han, bringende et nyt løfte fra vores Himmelske Fader, et nyt håb baseret på kærligheden som Faderen tilbød Sine børn for at frigøre dem ikke kun fra deres byrder af synder og sygdomme, men for at løfte dem over lidelserne inficeret af de hårde uretfærdigheder i livet.

Dem han befriede fra sygdom følte nyt liv inden i. Nogle, der ikke var istand til at stå op, stod op og gik; andre oplevede udretning af skæve lemmer, og genvandt brugen af arme, hænder og ben, der var blevet ødelagt igennem sygdomme. Stadig andre, tænkt døde, blev kaldt tilbage fra koma, eller lammelser. Mange plaget af spedalskhed og stemplet urene, blev nådigt helbredt fra denne hjerteskrærende sygdom.

Den Guddommelige ømhed af kærligheden i hans sjæl gav trøst og tryghed til de efterladte og de sorg-ramte. Medfølelsen af kærligheden bragte fred til de urolige hjerter; de nedtrykte blev helbredt i ånden. Mange blev helbredt af pinen af onde ånders besættelse.

Faderens healende og beroligende natur i Jesu sjæl havde kraften til at dulme, at løse hjerternes sår, og til at vende hjertets håb til en kærlig og barmhjertig Himmelsk Fader.

Guds rige var med menneskeheden. Igennem Faderens uendelige barmhjertighed var det endnu engang blevet til rådighed for Sine børn uanset race, tro eller position i livet. Ivrig efter at skænke Sin kærlighed til Sine børn, havde vor Fader skrevet Sin Guddommelige Lov i Jesu hjerte og i hans indre dele, gørende ham til den første frugt af genopstandelsen – den levende Kristus, et væsen i hvis sjæl den Guddommelige Kærlighed af Guds

Guddommelige natur levede i en aktiv tilstand; en levende sjæl, modtagene sit liv fra det Guddommelige af Universet.

Fordi Jesus havde længtes så inderligt efter at være ét med Gud i hele hans liv, og havde modtaget den Guddommelige Kærlighed i så stor overflod, var han blevet til Vejen, Sandheden og Livet. Han var det perfekte eksempel på Guds Kærlighed tilkendegivet i menneskets hjerte. Som resultat, var han istand til at give sine medmennesker deres første bevidsthed af, at være elsket af en Himmelsk Fader af uendelig Kærlighed og Barmhjertighed, og at de ved at opleve den Nye Fødsel af sjælen til Hans Guddommelige natur kunne blive evigt ét med deres Fader.

Aldrig havde sådan kærlighed været set på jorden. Hvorend han gik, udstrålede han Faderens Guddommelige naturs godhed og stod midt blandt mennesker som eksemplet på, hvad Faderen havde tænkt, da Han havde givet de første forældre privilegiet at modtage Hans egen essens og substans i deres menneskelige hjerter og sjæle.

Men i dyb ydmyghed, at hans sjæl var i besiddelse af den store kærlighed, hævdede han aldrig at være Gud men kun Hans søn, sendt med det Nye Hjerte lovet i skrifterne og med glædesbudskabet af Herrens påny-givelse af frelsen til Sine børn.

Vor bror rejste af Palestinas veje og stier som det levende eksempel på den nye Hjertets Pagt, som Gud igennem Hans profeter havde lovet Sine børn mange århundreder tidligere. Den Guddommelige Kærlighed, set igennem den spirituelle vision af Hosea, Esajas, Jeremias og Ezekiel, var nu blevet en realitet for det menneskelige hjerte og sjæl og var blevet eksemplificeret i personen Jesus fra Nazaret, i al dets guddommelige pragt og skønhed.

Hvorfor den hebraiske religions ypperstepræster og rådsherrer afviste hans påstand om Frelseskab

Det var i efteråret i år 28 A.D., at Jesus fik mulighed for at præsentere sin påstand som Frelser foran ypperstepræsterne og rådsherrerne, og de mest lærte blandt det hebraiske folk i sager vedrørende religion. Han bekendtgjorde, at hans mission var: at forkynde den Nye Pagt mellem den Himmelske Fader og børnene af Israel, og at den Guddommelige Kærlighed fra den Himmelske Fader nu var til rådighed, og kunne blive opnået af alle, der igennem seriøs længsel af sjælen måske ville søge den. Og yderligere, at han var det synlige tegn på dets tilstedeværelse, fordi der i hans sjæl hvilede Faderens natur og essens i form af den Guddommelige Kærlighed; og at hans sjæl værende i Faderens natur og essens, derfor var udødelig.

Men for de hebraiske rådsherrer var hans påstand falsk, fordi Esajas havde profeteret, at ingen ville vide, hvorfra Frelseren ville komme, og han var godt kendt som Jesus fra Nazaret. I sin tid, var en mand ikke kendt for at være fra sin fødeby men fra den, hvor han havde levet det meste af sit liv, og var forbundet med. Således blev Jerusalem betragtet som byen af den store kong David i stedet for Bethlehem, hvor han var født.

Det Nye Testamente udleder, at de hebraiske ledere ikke vidste at Jesus var født i Bethlehem og derfor var Esajas' profeti vedrørende den ukendte oprindelse af Frelseren gældende for ham. Men faktum er, at de ikke kun vidste, hvor han var født, men de kendte også hans far, Josef, et medlem af Sanhedrinen, og at han også var fra Bethlehem.

Denne type argument viste ond tro, og pga. teknikaliteter bestemte præsterne sig for ikke at anerkende Jesus som Frelseren; de følte, det ville forstyrre deres høje positioner som de religiøse ledere af nationen som de var uvillige til at opgive. Disse teknikaliteter var blot et kneb og maner for, at debattere spørgsmål som var deres hjerter kære, læggende vægt på hårrejsende intellektuelle udmærkelser resulterende fra subtile fortolkninger af Moseloven, fremmed for de virkelige grundlæggende spørgsmål og åndelig indsigt opnået igennem sjælens søgning om at kende sandheden.

Som svar til de vigtigste bibelske indvendinger på deres egne præmisser, proklamerede Jesus, at det ikke var sandt at de vidste, hvor han var født, og hvem hans Fader var. For mens de refererede til Josef som hans far, som de kendte godt, refererede han til Gud, hans Himmelske Fader, som de ikke

kendte. De vidste heller ikke, hvorfra han kom som guddommelig sjæl, og heller ikke, hvordan og hvornår, han var skabt. Rabbinernes reference til hans far, Josef, blev senere elimineret fra evangelierne pga. omtale at Jesu jordiske forældre var en torn i øjet på senere revisionister af evangelierne, som arbejdede nidkært for at gøre Jesus til en "Gud-mand" født af en jomfru og den anden person af en formodet treenighed, der ikke har noget grundlag i virkeligheden.

Endvidere fortalte han dem, at, hvis de kendte Faderen ville de også kende ham, Hans søn som værende sendt af Ham, og ville anerkende ham som Frelseren. Citerende som de hebraiske ledere gjorde, erklærede han at Faderen havde sagt: "Vend dit øre og kom til mig; hør, og din sjæl skal leve, og Jeg vil lave en pagt med dig, min trofaste kærlighed lovet til David. Se, Jeg har givet ham som vidne til folket, en leder og kommandør til folket."

Hvad han sagde til dem var kendt af alle, der modtog instruktion vedrørende den Himmelske Fader, så at de vidste, at Faderen havde udnævnt en Frelser over dem i en efterkommer af David. Dermed skulle de acceptere ham som deres Frelser, idet han var kommet for at få deres sjæle til at leve ved at give dem Gaven af udødelighed i Faderens Guddommelige Kærlighed, ledsaget af healing og mirakler som han var i stand til at udføre igennem Faderen, således bekræftende sandheden om hans mission.

Han fortalte dem yderligere, at hvis de ønskede at fastslå sandheden af hans ord, skulle de prøve at teste hans lære, at Faderens Kærlighed nu var til rådighed, og bede til Faderen i oprigtig bøn for at se, om det var gjort oprigtigt, så ville Faderens Kærlighed, transporteret af Helligånden, brænde og gløde i deres sjæle. Ved dette tegn, ville de indse, at Hans Kærlighed var tilstede i deres sjæle.

Han erklærede også, at denne lære ikke var hans egen men Faderens, og at han var blevet kommanderet af Faderen til at proklamere den til børnene af Israel. Og, værende sendt af Faderen, kunne han intet gøre af sig selv, men det *han så gjort ved ham af Faderen* – det er; at sige, hvilken kraft han modtog af Faderen.

Han sagde ikke, at han kunne gøre, hvad han så Faderen gøre, eller efterligne Ham som evangelierne siger, for det ville give ham en kraft lig med Faderens, som er blasfemi. For ingen dødelig eller ånd vil nogensinde, igennem al evighed, have kraft lig med Faderens. Revisionen blev lavet mange år senere, i overensstemmelse med de falske doktriner udarbejdet i den tidlige græske periode af kristendommen efter Jesu død, at gøre ham lig med Faderen.

Hvis sådan en absurditet blev godtaget for et øjeblik, vil det låne sig til sin egen destruktion, at bevise dets egen falskhed; for aldrig at have set Faderen

lægge Sit liv ned for Sine får, Israel, ej heller kunne Jesus, have lagt sit ned på den måde det er forstået i det Nye Testamente – at hans blod og offer på korset giver syndsforladelse.

Han citerede fra salmerne og fra profeten Samuel på Davids pagt: ”Jeg vil opsætte dit afkom efter dig, der skal fortsætte ud af dit skød, og jeg vil grundfæste hans kongerige. Han skal bygge et hus i mit navn; Jeg vil oprette tronen i hans rige for evigt, jeg vil være hans Fader, og han skal være min søn.”

Hvis de kendte Faderen og ærede Hans Ord, ville de således også kende Jesus; for han proklamerede den evige frelse af sjælen igennem Guds Kærlighed, som var tilsyne i hans egen sjæl og vidnede om Hans kraft igennem ham.

Han vidnede også, at mens de ikke kendte Faderen, kendte Jesus ham, og var sent af Ham. Og han erklærede, at Gud var hans vidne til sandheden af hans mission – en mission som han påtog sig for Guds Hæder og ikke sin egen.

Ej heller brød Jesus moseloven vedrørende sabatten, da han healede en af hans Faders børn på den dag. For, hvis omskæring var overlegen i forhold til sabatten, hvor et medlem blev genoprettet, hvor meget mere vigtig end sabatten var den handling, hvori hele forsamlingen blev genoprettet?

Dermed erklærede Jesus, at deres afvisning af ham som Frelseren på grundlag af, at han havde healet på sabatten, blot var et påskud til at nægte ham anerkendelse, og at skjule deres egen krænkelse af moseloven – gørende et medlem af forsamlingen mere vigtig end forsamlingen selv. Og det var dem, ikke ham, der var skyldig i transgression.

Han erklærede videre, at ligesom Faderen vidste og var i ham, igennem svar på hans sjæls ønsker og bønner, at have givet ham Gaven af Hans Kærlighed, og denne Kærlighed var Faderens natur og essens, således kendte han Faderen, og på samme måde var i Ham.

Jesus sagde aldrig, at han var den gode hyrde, for det refererede til Faderen; og denne erklæring var sat ind mange år efter hans død for at rejse ham op til at være lig med Gud. Han sagde dog, at Faderen er den Gode Hyrde, fårefolden værende Himmeriget, og at han var døren, hvor igennem fårene kom ind i folden, og ind i nærværelse og viden om Hyrden, der åbner døren, og er Faderen.

Faderen giver Hans får evigt liv, og Jesus, er vejen, døren, hvorved Hans får kan gå ind i fårefolden af evigt liv. I salmerne var det pointeret, at Gud, den

Gode Hyrde, ville bruge David, eller en rod af David, som en hjælper til at bringe fårene i folden.

11

”Guds rige er iblandt jer”

Da bestemte talsmænd for farisæerne spurgte Jesus, hvornår Guds rige ville komme, svarede han, at i hans person var det allerede kommet; for hvorend han gik, bragte han Guds rige med sig. Dette er den sande betydning af verset: *”Og da han blev krævet af farisæerne, hvornår Guds rige ville komme, svarede han dem og sagde: Guds rige kommer ikke ved observation (dvs. som en synlig manifestation skuet igennem øjnene af dødelige mennesker) for, se, Guds rige er inde i jer.”*

Det græske ord ”entos” blev fejlagtigt oversat af de originale evangelies afskrivere: det betyder ikke ”inde i” men ”midt i”. Den forkerte oversættelse skyldtes at oversætteren ikke søgte at skrive, hvad det græske ord faktisk betød, men det, der gav mening for ham i lyset af hans egen uperfekte forståelse af versene. For han tænkte, at den blotte tro på Jesus og troskab til nadveren, som på dette tidspunkt allerede var blevet etableret praksis, gjorde ham ét med Jesus, og dermed, Gud.

Der er nogle religiøse kulter i dag, der fejlagtigt har forstået oversætternes ord til at indikere, at Guds rige er den del af menneskets sjæl, der kommer mest direkte fra Gud, og ved at udvikle og perfekttere sjælels attributter, udvikler mennesket Guds rige i sig selv.

I sandhed, udvikling af sjælels attributter vil hjælpe mennesket til at rense sin sjæl og gøre det istand til at nå mod paradiset af de første forældre før deres fald fra nåde. Dette er imidlertid ikke sjælels tilstand opnået gennem transformation, som kun finder sted igennem effekten af Guddommelig Kærlighed, der kommer ind i den bønsumme sjæl igennem funktionen af Faderens Hellige Ånd.

Sjælels tilstand, der korresponderer til Paradis – rensning af sjælels – er det perfekte naturlige menneskes tilstand, men har intet af den Guddommelige Engel, og heller ikke ét med Faderen.

Og der er nogle, der peger på I Korinterne 3:16: *Ved I ikke, at I er templet af Gud, og at Guds Ånd bor i jer?* Men disse personer forstår ikke, at Guds tempel refereret til er sjælels og ikke kroppen, for kroppen kommer ikke ind i

frelse, og den var heller ikke skabt i Guds billede, som sjælen er. Jesus lærer os, at enhver sjæl, der søger Faderens retfærdighed, bliver som et tempel af Gud i renhed; men enhver sjæl, der søger Guds Guddommelige Kærlighed bliver som et tempel fyldt med essensen af Gud, Ham selv; for sjælen er da ét med Gud.

12

At have Kristus i sig

Endvidere er der dem, som fejlagtigt tror, at Guds rige er i dem fordi Kristus er i dem – i overensstemmelse med kirkens lære – uden forståelse eller viden om, hvad Kristus er, føler de, igennem tro på Jesu navn og på ”effekten” af hans udgydte blod og sakramentet af Eukaristen at de er ét med Gud.

Ordet ”Kristus,” som det generelt er brugt i dag, bliver brugt i betydningen af ”Salvede,” eller ”Messias,” eller ”Frelseren”; og dette er sandt. Men faktisk betyder ”Kristus” Faderens Guddommelige Kærligheds-Princip gjort til rådighed for menneskeheden, som først var udgydt i Jesu sjæl.

OG DET ER NÅR DENNE GUDDOMMELIGE KÆRLIGHED KOMMER IND I SJÆLEN PÅ EN DØDELIG ELLER EN ÅND, DER SØGER DEN I ÆRLIG BØN TIL FADEREN AT ÉT- BLIVELSE MED FADEREN FINDER STED, OG PÅ INGEN ANDEN MÅDE – INGEN BLODSUDGYDELSE PÅ KORSET ELLER NOGET MYSTISK SAKRAMENT AF BRØD OG VIN.

FOR KUN FADERENS KÆRLIGHED HAR KRAFTEN TIL AT FORÅRSAGE, AT FEJLENE OG ONDERNE I DEN MENNESKELIGE SJÆL KAN BLIVE FJERNET OG SÅLEDES GIVE MENNESKET ET NYT HJERTE, FRI FOR SYND OG TRANSFORMERET OM FRA BILLEDE AF FADEREN TIL HANS EGEN ESSENS OG SUBSTANS.

Så at ”have Kristus i sig” betyder at have Faderens Guddommelige Kærlighed boende i din sjæl. Heri er Kærlighed, ikke at vi elsker Gud, men at han elsker os...,og vi har kendt og troet på kærligheden som Gud har til os. Gud er kærlighed; og den der lever i kærlighed bor i Gud, og Gud i ham. (I *John* 4:10, 16)

John gjorde det klart, at da han talte om kærlighed, mente han Guds Kærlighed – Guds Guddommelige Kærlighed til mennesket – hvor denne kærlighed er, der er Gud også, der er Guds rige. Hvis vi elsker hinanden, bor Gud i os, og hans kærlighed er fuldkommengjort i os.

Guds rige kan bo i os, men kun, hvis vi følger vejen vist af Jesus, og søger den igennem seriøs længsel og bønner til Faderen om Hans Guddommelige Kærlighedsgave. Og med Hans Guddommelige Kærlighed kommer der evigt liv og tingene nødvendige for at opretholde den i denne verden og i den næste.

13

Guds kærlighed vil igen blive trukket tilbage fra menneskeheden

Iht. Jesus er Guddommelig Kærlighed den ene store ting i Guds økonomi af virkelig eksistens. Uden det, ville alt være kaos og ulykkelighed; men, hvor den eksisterer, eksisterer også harmoni og lykke. Han skrev igennem Hr. Padgett.

...Dette siger jeg, fordi jeg fra personlig oplevelse ved, at det er sandt. Lad ikke mennesker tro, at Gud er en Gud, der ønsker tilbedelsen fra mennesker med de blotte intellektuelle evner, det er ikke sandt. Hans Kærlighed er den ene ting, der muligvis kan forene Ham med dem. Denne Kærlighed er ikke den kærlighed, der er en del af menneskets naturlige eksistens; den kærlighed som mennesker har, som ikke har modtaget en del af den Guddommelige Kærlighed, er ikke nok til at gøre dem ét med Faderen; det er heller ikke den slags kærlighed, der vil gøre det muligt for dem at komme ind i Himmeriget og blive som englene, der er fyldt med denne Guddommelige Kærlighed, og som altid gør Faderens vilje. Denne kærlighed findes kun i de sjæle, der har modtaget den igennem Helligånden – det eneste instrument af Guds arbejde, der er brugt til at bringe mennesket frelse.

Guds kærlighed er ikke det, der har brug for menneskets kærlighed for at give den en Guddommelige essens, men tværtimod, menneskets kærlighed må være fuldstændigt omgivet af, og absorberet af Faderens Guddommelige Kærlighed for at blive guddommelig i sin natur. Så lad mennesker vide at deres kærlighed blot er en skygge af, hvad Faderens Kærlighed er, og så længe mennesker nægter at modtage denne kærlighed af Faderen, er de tvunget til at blive adskilt fra Faderen, og kun nyde glæden som den naturlige kærlighed giver dem.

Min Fader ønsker ikke at noget menneske skal leve i al evighed uden denne Kærlighed; men tiden vil komme, og meget snart, vil privilegiet, at kunne modtage denne Kærlighed blive trukket tilbage fra menneskeheden; og når denne store begivenhed finder sted vil dette privilegium aldrig igen blive genoprettet; og mennesker, der så er uden den vil være tvunget til at leve i al evighed kun med deres naturlige kærlighed til at trøste sig og få, hvad lykke

de må være i stand til at få fra sådan kærlighed. Mennesker tror måske, at tidspunktet for adskillelsen aldrig vil komme, men i det tager de fejl, og når det er for sent, vil de indse det.

Harmonien af min Faders Univers er ikke afhængig af, at alle mennesker modtager den Guddommelige Kærlighed, fordi i arbejdet af Guds love om Harmoni i menneskers sjæle vil al synd og fejl blive fjernet, og kun sandhed vil forblive; men det blotte fravær af synd betyder ikke, at alle dele af Guds skabelse vil være befolket af ånder og mennesker, der er lige lykkelige, eller som er fyldt med den samme slags kærlighed. Mennesket, der er fri af synd, og kun har sin naturlige kærlighed, vil være i perfekt harmoni med andre mennesker, besiddende den samme slags kærlighed; men de vil ikke være i harmoni med de ånder, der har den Guddommelige Kærlighed og den øverste lykke som den giver. Og sådanne forskelligheder i kærlighed og lykke vil ikke skabe uenighed eller ønsker om harmoni i universet.

Men ånden, der har den Guddommelige Kærlighed bliver, som den var, nemlig en del af Guddommeligheden selv, og vil aldrig være genstand for fristelse eller ulykkelighed. Den vil være fri af alle kræfter, der muligvis måtte eksistere, som ville lede den i ulykkelighed – som, var den en Gud. Jeg mener, at denne guddommelighed aldrig kan blive taget fra den af nogen kræfter eller indflydelse eller instrumentalitet i hele Guds univers.

Denne kærlighed gør et dødeligt og syndefuldt menneske til en udødelig og syndfri ånd, bestemt til at leve igennem al evighed i tilstedeværelse af og ét med Faderen.

Så, hvis mennesker blot vil tænke og indse vigtigheden af, at modtage denne kærlighed, ville de ikke være så skødesløse i deres tanker og forhåbninger vedrørende de ting, der vil bestemme deres fremtidige tilstand igennem al evighed.

Jesus så sin mission som lærer af de gode nyheder. At Skaberen påny havde skænket Sin Guddommelige Kærlighed til menneskeheden. At Hans Kærlighed var til rådighed for enhver, der søgte den seriøst og oprigtigt. Han indså, at denne Guddommelige Kærlighed ville forblive tilrådigt et stykke tid, hvorefter den ville blive trukket tilbage for anden gang, hvor mennesket vil opleve den anden død. Dette blev hans eneste beskæftelse og interesse, hvilket resulterede i, at han opgav alle muligheder for at have et personligt liv.

Han brugte mange historier til at forklare den Guddommelige Kærlighed og dens arbejde. For eksempel: surdej i dejen, olien i lamperne og de tåbelige jomfruer. Udover den Guddommelige Kærlighed, underviste han i andre sandheder såsom skabelsen af mennesket; Riget af det Perfekte Naturlige Menneske (Hebræernes Paradis); sjælens udvikling; tilgivelsen af synder; opstandelse; brugen af kærlighed. Han var i stand til at heale dem med tro,

og han udførte også mange handlinger, der blev kaldt mirakler; nogle handlinger krediteret ham fandt dog ikke sted.

Igennem Hr. Padgett, skrev apostlen Peter om overdrivelse i biblens fortællinger af nogle handlinger udført af Jesus (fra *The True Gospel Revealed Anew* by Jesus, bind I):

...Jeg har set, hvad de læste (Lukas Evangeliet), og må informere dig om, at mange af de formodede mirakler gennem healing , oprejselse af de døde og kontrollen af lovene eller naturens udtryk aldrig fandt sted. Nej, disse redegørelser er ikke sande. De er resultatet af forestillinger fra mennesker, der forsøgte at tilføje til bogen som Lukas skrev. Selvfølgelig er der et sandt fundament for nogle af disse påståede mirakler, men til andre, er der i virkeligheden intet fundament.

Jesus helbredte de syge, de blinde, de døve, den vissne hånd, den lamme mand, og genoplivede de formodede døde; men ikke på den måde det er beskrevet i det Nye Testamente; og det er ikke godt for mennesker at tro på alle disse miraklers sandhed.

(Hr. Padgett stillede et spørgsmål.) Godt, den hændelse skete aldrig, for Jesus, ved uddrivelsen af onde ånder, ville ikke have haft nogen autoritet eller kraft til at tillade de onde ånder at gå ind i svinene, og det vil ikke have været i overensstemmelse med hans kærlighed og ideer om hvad var rigtigt, at have tilladt svinene at modtage disse ånder og derved omkomme som redegørelserne siger.

Derudover ville resultatet af en sådan hændelse have været, at ejendommen af de uskyldige ejere blev taget fra dem og gik tabt. I alle Jesu udførelser af mirakler eller i nogen af hans lære gjorde eller sagde han aldrig det, der ikke var godt for et menneske. Alle mennesker var for ham objektet for sin kærlighed og frelsen, som han var kommet til jorden for at vise mennesker vejen til.

En af de i dag mere fremherskende myter blev fjernet af Peter i den følgende kommentar.

...(Hr. Padgett stillede et andet spørgsmål.) Nå, der ér en lille sandhed i det, for vi var i en storm, og var bange og han sov, og vi vækkede ham, men han irettesatte ikke stormen og bølgerne og fik dem til at stilne. Ved hans tale og eksempel til os fjernede han vores frygt, og det blev som om at der ingen storm var. Da frygten for at drukne og omkomme forlod os, var det som om vi ikke var påvirkede af stormen. Nej, dette er en anden indsættelse, og bør ikke blive troet på.

Andre indsættelser i Det Nye Testamente er blevet udpeget igennem Dr. Samuels. Jesus har givet os en præcis hændelse af det såkaldte mirakel af brødet og fiskene i "New Testament Revelations 18," således:

...Det første formodede mirakel er det, at jeg har fodret tusinde af sultne lyttere, der var uden mad og som simpelthen igennem mine formodede kræfter, blev forsynet med brød og vand i forbindelse med, at jeg prædikede til dem i bjergene i Trans-Jordan. Godt, jeg må sige, at de mange mennesker, der spiste den aftensmad sammen med mig, spiste fisk og brød og drak vin og endda fik figner og dadler, som det Nye Testamente ikke nævner. Men denne mad havde de enten bragt med sig eller som i tilfældet af fiskene, var disse blevet fanget af mine disciples fiskekutter, og derefter tilberedt af nogle af kvinderne, der var tilstede på det tidspunkt. Med andre ord, måltidet som vi alle nød på tidspunktet var et væsentligt ét, og var ét, der blev bevaret i optagelsen af mine aktiviteter i Trans-Jordan af senere skribenter, der modtog det fra mine disciple. Men dette måltid havde intet mirakuløst omkring sig undtagen det, at al mad er mirakuløst fordi, det kommer fra den Himmelske Fader for opretholdelsen af Sine børn, men det var ikke et mirakel i den forstand som det Nye Testamente fortolker og forstår det.

Et af de mest kontroversielle "mirakler", tilskrevet Jesus var hans såkaldte akt at gå på vandet. En anden indsættelse som han har gjort klart i den følgende forklaring givet igennem Dr. Samuels (som trykt i "New Testament Revelations 18"):

For at fortsætte langs disse linier, ønsker jeg at tilføje, at under denne aften, tog mine disciple deres fiskekutter, og vendte tilbage til Galilæa i nærheden af Kapernaum. Jeg forblev bagved for at undgå mængden af mennesker, der ikke var 4-5 tusinde men en hel del mindre. Jeg trak mig tilbage for at bede. Senere tog jeg én af de mange små både, der var ankret nær bredden og sejlede denne nat væk i den. Da vinden var stærk, var jeg i sidste ende i stand til at indhente dem. De var glade for at se mig og tog mig op i deres fiskekutter. Med månelyst skinnende på min hvide kjole, så det ud som om, som de senere fortalte mig, at jeg så ud som et spøgelse, og stående op nær masten, så det ud som om, at jeg gik på bølgerne. Fra denne episode er der kommet den uheldige historie, at jeg har gået på vandet, og jeg siger dette også har haft en afskrækkende effekt på min mission som Frelseren for alle mennesker.

Han underviste sandheden, at Guds store Kærlighed var lige tilgængeligt for kvinder som for mænd, og han understregede, at ingen mænd skulle pålægge en kvinde nogen tilstand eller lov som han selv ikke var forberedt til at leve efter. Historien om den utro kvinde fandt faktisk sted, og han talte til hendes anklagere, som det er fremvist i det Nye Testamente.

En anden misforståelse af de faktiske omstændigheder er hans ændring af vand om til vin ved brylluppet i Kana. For han anvendte blot vandkander, der fra en nærliggende vinhandler var i stand til at sikre vin efter at have betalt for det.

Aldrig på noget tidspunkt forbandede han nogen eller noget – ikke engang et fignetræ eller byerne af Chorayin eller Kapernaum – for han kom for at redde og ikke ødelægge. Historien om fignetræet båret med frugt var skrevet af én

mange år efter begivenhederne, der var interesseret i at vise Jesu guddommelighed igennem den eneste måde han selv kunne forstå Frelsereskab – som et væsen i besiddelse af overnaturlige kræfter end et væsen i besiddelse af stor sjæls udvikling.

Hans lære forstyrrede præsterne og den øverste klasse, der så ham som en trussel mod den guddommelige tro og den israelske nations lære – den hebraiske religion søgte aldrig at ødelægge, men opretholdt på enhver måde vægten af retfærdighed, barmhjertighed og demokratisk princip, der var i hjertet af judaism.

Først, hans glæde ved at undervise i sjælens befrielse og dens opstandelse fra åndelig død til evigt liv, fremkaldte støtten af farisæerne, da de i ham så en leder, der ville hjælpe dem med at kaste det romerske åg af sig. Men Jesus var ikke interesseret i et jordisk rige. Han forberedte sine medmennesker til at arve et *Guddommeligt* rige, ikke et jordisk rige for beboelse af alle, hvis sjæle ville hige efter at blive født igen ind i Skaberens Guddommelige natur. Dette riges natur ville langt overgå paradiset af det perfekte menneske. For livet i det Guddommelige rige vil være fuldstændigt fyldt med det lysende af Faderens Guddommelige Kærlighed flydende fra kilden af Hans Beboelse, og ind i sjælen af alle, der aktivt søgte at blive ét med Ham.

Jo mere succesfuld han var i sin mission, jo mere beslutsomme blev præsterne og lederne på at eliminere ham, da de følte, at han underminerede deres indflydelse og den hebraiske religion.

14

Død ved korsfæstelse

Det var på aftenen af hans anholdelse af Pilatus, at Jesus gav sine disciple det 11. bud: *Elsk hinanden som jeg har elsket jer*. Betydningen af buddet, som er afgørende for The Foundation Church of the New Births religion, og prædiket, blev forklaret af vores ældre bror i de følgende ord (citeret fra den tredje Ferie Observans, Påskelammet-Påskan):

...Jeg mente, at siden jeg elskede menneskeheden, og især mine tilhængere med Kærligheden, der kom til mig fra Faderens Essens, skulle disciplene søge den Guddommelige Kærlighed ved bønner til Faderen og elske hinanden med denne Guddommelige Kærlighed. Således skulle vi alle være ét i Faderens Kærlighed. Dette var buddet mine tilhængere skulle overholde og dette var bindende for dem, ligesom de 10 bud var bindende for alle jøder på det

tidspunkt, og selv på denne dag som de moralske foreskrifter givet til menneskeheden af Gud igennem Moses.

Mens han bad på olivenbjerget, blev han arresteret og taget med til den jødiske forsamling, Sandhedrinen, hvor han blev erklæret en fjende og ødelægger af den israelske nation og en forfører af folket.

Men han var ikke blevet forrådt for sølv af Judas, den yngste af hans disciple, og som biblen siger var det ikke ordineret at Judas skulle forråde ham. Vi ved nu, at den sande motivation bag Judas' handling fra apostlen John i de følgende ord leveret igennem James Padgett, citeret fra True Gospel Revealed Anew by Jesus, bind II:

...fordi han (Jesus) aldrig underviste, at det var ordineret af Gud, at Judas skulle forråde ham. Faktisk var Jesu død aldrig en del af det, som Faderen betragtede som nødvendigt for at udføre sin mission.

Selvfølgelig var det sikkert, at Jesus ville dø, men måden hvorpå han skulle dø var ikke forudordineret, som mit gospel skrevet i jeres bibel erklærer. Judas var ikke en skidt mand, som han er afbildet at være. Hans forræderi, som det er kaldet af Mesteren, var ikke til formål at tilfredsstille nogen griskhed han kunne formodes at have, eller pga. nogen jalousi eller ønsket om at hævne sig, men det var pga. sin impulsivitet og troen på Jesu kræfter og disses evne til at overkomme de jødiske ledere i deres kamp for at besejre objekterne af Jesu mission; og han troede, han ville gøre Mesteren og hans sag en stor tjeneste ved at have demonstreret den til disse jøder. At Mesteren ikke kunne blive gjort tavs eller skadet af nogen af deres handlinger. Det var virkelig en handling, der skete af hans kærlighed for og tro på storheden af Mesterens kræfter.

Jesus blev dømt af Pontius Pilatus, den romerske prokurator, efter at være blevet afhørt af Herodes Antipas, regenten af Galilæa. Pilatus ordrede ham korsfæstet. Det var i foråret 29 A.D.; hans mission varede lidt mindre end 3 år og 3 måneder. Han var 36 år gammel.

Jesus døde ikke for at redde nogen fra synd. Han var ikke et offerlam – et hedensk koncept og praksis som Abraham, oplyst af Gud, havde forladt. Han valgte døden fremfor at benægte sin mission og de ting, han havde bevist at være sande. Endvidere vidste han, at der er liv, liv i overflod bag graven; for mennesket er essentielt et spirituelt væsen, og fysisk død er blot processen, hvor man vender tilbage til åndens verden, hvorfra sjælen er kommet.

Han havde fuldendt sin mission på jorden. Da han var overbevist om sit Frelseskab, fortalte han sin familie, at han måtte deltage i sin Faders arbejde, at forkynde det glade budskab om Hans Kærlighed, og til det var han født. Hans liv var personificeringen af det Nye Hjerte, der var profeteret i skrifterne – Guds Guddommelige Kærlighed i menneskets sjæl.

Han blev begravet i en hule, hvis indgang var spærret af en stor sten og bevogtet af romerske soldater. Hans sjæl, dog med dens medfølgende åndelige legeme, var opstået omgående efter sin fysiske død på korset, og han gik omkring som ånd og gjorde sit arbejde.

Han gik ind i helvederne, og prædikede Guds Guddommelige Kærligheds frelse til dem i mørke og lidelse. Han steg også op i de højere sfærer af den åndelige verden for at proklamere tilgængeligheden af Faderens Kærlighed og muligheden for evigt at blive ét med Faderen.

Da begravelses ritualet var overstået, vendte han tilbage til hulen, og fjernede sine dødelige rester. 3 dage var gået. Ved hjælp af de Guddommelige kræfter af Faderens essens i sin sjæl, dematerialiserede han sin fysiske krop i den omkringliggende atmosfære, efterladende klædet, der havde dækket ham pænt foldet i et hjørne af hulen.*

En lys ånd, der var sendt af Faderen, rullede stenen, der blokerede indgangen til hulen væk. Ved brugen af ektoplasma opnået fra en af de romerske vogtere som den bragte i trance, manifesterede ånden en fysisk krop. Energiene blev så transmitteret til ham af mange gode tilstedeværende ånder, og den var i stand til at udføre det kunststykke at rulle stenen væk.

Jesus forlod hulen, men ikke før han havde materialiseret en krop, der lignede kød og blod, igen ved brugen af kræfterne til hans disposition. Han dukkede op for Maria og Peter, opfyldende, at han ville rejse sig efter 3 dage som han havde lovet. Han dukkede senere op for de rejsende på vejen til Emmaus, og for hans disciple i det øvre værelse, hvor Thomas var tilstede, og måtte spørge for at være helt sikker på, at han skuede Mesteren.

Jesus forklarede igennem Hr. Padgett, at det var nødvendigt for ham at materialisere sig på denne måde for at vise, at han stadig var i live, selv efter fysisk død ved korsfæstelse. På det tidspunkt i deres åndelige udvikling, var dette for disciplene bevis på, at han var frelseren. Dog kom den rigtige forståelse af hans frelserskab til dem alle ved pinsen, da viden kom til dem med overbevisende bevis, at Jesus havde bragt Faderens Kærlighed og dets Guddommelige kvaliteter til lys.

---

³Klædet er stadig bevaret i dag, og er kendt som klædet fra Turin.

Opfyldelsen af det 11. bud – Pinsen

Det nye bud som Jesus gav sine disciple ved påskemåltidet – at elske hinanden med den Guddommelige Kærlighed, som han elskede menneskeheden og sine disciple – kom til frugten af dens opfyldelse 50 dage efter sin død, da mentale koncepter af hans mission blev erstattet af følelserne af kærlighed og stor sorg i hans tilhængere.

Hans disciple og tilhængerne, som var forblevet trofaste efter korsfæstelsen og som efter hans tilsynekomst virkelig sørgede efter deres tab ved hans død, havde helhjertet elsket ham som deres rabbiner, og var fyldt med en dyb sorg og kærlighed, der gjorde deres sjæle parat til at modtage Faderens Kærlighed, da den blev hældt ud over dem.

Den kom ind i deres sjæle med stor tilstrømmelse og brændende i hjertet, og de værende meget forvirrede og spændte af dette fænomen, som de var ude af stand til at bortforklare ved nogen naturlig årsag. Denne forekomst relaterede modstridende historier, som senere skribenter søgte at indordne i handlingen som vi kender

den i biblen i dag.

Den Guddommelige Kærlighed som Jesus havde lært dem, og som de kun forstod mentalt, blev en levende realitet i deres hjertes og sjæle på tidspunktet for pinsens "brusebad" til dem af Guds dyrbare essens. Fordi den var transporteret ind i deres sjæle med sådan kraft og i sådan overflod, vidste de overbevist og overvældende, at Jesus var kommet for at bringe selve essensen af Faderen til menneskeheden, hvis de blot vil søge den igennem ærlig bøn.

Denne tilstrømning af den Guddommelige Kærlighed blev senere kendt som at "modtage Helligånden" – fejlagtigt, selvfølgelig, fordi det er Helligånden, der formidler Faderens Kærlighed ind i den menneskelige sjæl. Det er ikke, som det er tænkt, en Guddommelig person eller en del af en treenighed men simpelthen den attribut af Gud, der bringer Hans Sjæls Kærlighed ind i den menneskelige sjæl, af hvem som søger den ved hjertefyldt bøn.

Der er kun én Gud – Faderen – og ikke det treenige koncept, der er et grundlæggende doktrin i Kristendommen i dag.

Enden på den jødiske dispensation (den hebraiske verden) kom med pinsen, for det var på dette tidspunkt at Faderens Guddommelige Kærlighed, først

givet til Jesus, blev givet til hans tilhængere i overflod; og moseloven, der var den højeste lov tilgængeligt for menneskeheden før Jesus kom, blev overgået af den Nye Pagt af Hjertet og den Nye Fødsel af sjælen til den udødelige natur af Skaberen.

16

Epilog

Måske er den mest rørende beskrivelse af Jesu sjæl, da han levede på Jorden og elskværdigt ministrerede til sine medmennesker givet af hans mor. Igennem hendes ord kan vi dybt værdsætte de fine kærlige træk i Jesus som resultatet af hans sjæls udvikling i Guds Guddommelige Kærlighed.

Maria skrev det følgende igennem Dr. Samuels (Uddrag fra Jesu Fødsel og Ungdom afsløret af Maria, Jesu mor):

... Som en ung mand, ville hans naturlige kærlighed have vendt ham til tanker om kærlighed og giftemål, men denne fordybede sig til Guddommelig Kærlighed og det indeholdt en vidunderlig følelse af sønlig og broderlig hengivenhed som han blev absorberet af, og som fik ham til at føle sig som den kæreste bror til alle mænd og kvinder – til hele menneskeheden – tagende væk fra ham tankerne om kvinder og familieliv. Han elskede alle mennesker med en kærlighed, der viste sig selv i venlighed, service, i at hjælpe andre, i at heale sygdoms sår, i at lindre sorg, at give sympati og komfort til de deprimerede, de efterladte, de sønderknuste og de hjælpeløse.

Han bragte håb, og underviste tusinder i frelse. Selv når de ikke forstod, var der en oprigtighed, en absolut tro og overbevisning i det evige liv af sjælen, der talte til folkets hjerter, hvis ikke til deres sind, og mange følte, han var lyset for det jødiske folk, der ville vise vejen til Gud og til fred, i denne verden og i den næste.

Jesus viste denne tro og overbevisning og kærlighed op til det sidste på korset i Golgotha; det var et mod og en tålmodighed udover menneskelige kapaciteter. Og til sidst ved foden af korset, forstod jeg noget af det han sagde og, hvad der var i hans sjæl, selv lige for enden, da jeg sørgede, for den jeg betragtede som en god søn, døende pga. en forstyrrelse, der manifesterede sig i en anden sti i religionerne og forsvarelse af romersk magt.

Hvor forkert jeg var, min familie og min mand! Vi forstod, ja, efter hans død, da smerte og sorg og kærlighed havde bragt noget af den Guddommelige Kærlighed ind i vore sjæle. Josef prædikede væk fra hjemmet; Jacob grundlagde Jerusalem sekten; Judah og Thomas blev hans apostle...

Hans Guddommelige Kærlighed vendte ham til Gud, at tænke på Gud og at længes efter Guds tilstedeværelse; at bede, at undgå synder, at tage på sig i sin karakter dyder af venlighed, ydmyghed, service og forståelse for andre for ikke at såre deres følelser; dette var for ham af højeste vigtighed.

Han besad også kvaliteter af fasthed, tro og overbevisning; af mod, af karakterstyrke og høj beslutsomhed, der så, og fandt døden med ro, tålmodighed og en enhed med Guds Kærlighed, der bryder al fantasi. Sådan var min søn Jesus på jorden...

Jesus har forklaret, at den store overbevisende kendsgerning af korsfæstelsen er, at mens han dematerialiserede sin fysiske krop og døde for dets eksistens, har hans sjæl fortsat levet igennem de mellemliggende århundreder, og vil fortsætte med at leve igennem al evighed; at dette evige liv blev en realitet igennem sine konstante og brændende bønner til den Himmelske Fader om tilstrømmelsen af Hans Guddommelige Kærlighed i hans sjæl og at blive ét med Ham; at det, der virkelig er levende, er Jesu udødelige sjæl med hans lære, der viser vejen til at opnå udødelighed af sjælen igennem længsler til Faderen.

Det er den Guddommelige Kærlighed, der giver evigt liv, og ikke nogen mystiske ritualer af angiveligt at spise hans kød og drikke hans blod igennem det symbolske ritual af brødet og vinen, som det er praktiseret blandt nogle religiøse organisationer.

Igennem Hr. Padgett har apostlen John beroliget alle dødelige, der elsker Jesus og længes efter hans tilstedeværelse, at før eller senere, som lovene af hans begrænsninger tillader det, vil han være med dem, vil støtte dem og hjælpe dem, hvis de vil gøre det muligt for ham at skabe forbindelsen. Dette er, hvad der er ment med, at han står ved døren og banker. Når døren til hjertet er åbnet, så er forbindelsen skabt, og så vil hans kærlighed og indflydelse blive følt. I de følgende indtagende ord, citeret fra True Gospel Revealed Anew by Jesus, Bind II, skrev John.

...Så lad alle dødelige elske Jesus med den iver og fylde af deres sjæl og tørste efter hans kærlighed. Men i at gøre dette, ikke glemme, eller undgå, eller undlade at vide, at således kærlighed, for at blive ligesom Jesus, må de søge efter den større Kærlighed af Faderen, og give Ham alle deres sjæles længsler og ønsker om tilstrømmelsen af denne Kærlighed i deres sjæle, og jo mere de modtager af denne store Guddommelige Kærlighed, jo mere er de istand til at elske deres Store bror, Jesus.

...Jeg beder...

...At de alle må være ét; som du, Fader, er i mig, og jeg i dig, at de også må blive ét i os: at verden må tro på, at du har sendt mig.

John 17:21

Bønnen for Guddommelig Kærlighed

Givet af Jesus fra Nazaret igennem **James E. Padgett**

Vor Fader, som er i himlen, vi anerkender, at Du er al Hellig, Kærlig og Barmhjertig, at vi er Dine børn, og ikke de underordnede, syndefulde og fordærvede skabninger som vore falske lærere vil have at vi skal tro. At vi er de prægtigste af Dine skabninger, og de mest vidunderlige af alle dine værker, og objektet for Din Store Sjæls Kærlighed og ømmeste pleje.

At Din vilje er, at vi bliver ét med Dig og tager del af Din store Kærlighed som Du har skænket til os igennem Din barmhjertighed og ønske om, at vi i Sandhed bliver, Dine børn, igennem kærlighed, og ikke igennem ofrelse og død af nogen af Dine Skabninger.

Vi beder om, at Du vil åbne vores sjæl op til indstrømningen af Din Kærlighed, og derefter må komme Din Hellige Ånd og bringe ind i vore sjæle denne, Din Kærlighed, i stor overflod, indtil vore sjæle vil blive transformeret om til essensen af Dig selv, og at der må komme til os tro – sådan tro som vil få os til at indse at vi i sandhed er Dine børn og i-ét med Dig i Din egen substans og ikke kun i billede.

Lad os aldrig ophøre med at indse, at Din Kærlighed venter på enhver og os alle, og når vi kommer til Dig i tro, og med ærlige forhåbninger, vil Din Kærlighed aldrig blive holdt tilbage fra os. Lad os forblive i skyggen af Din Kærlighed i hver en time og ethvert øjeblik af vore liv, og hjælp os med at overkomme alle kødets fristelser, og indflydelsen af de onde, der konstant forsøger at vende vore tanker væk fra Dig, hen til fornøjelserne og det dragende af denne verden.

Vi takker Dig for Din Kærlighed og privilegiet, at kunne modtage den, og vi tror på, at Du er vor Fader – den kærlige Fader, der smiler til os i vore svagheder, og som altid er klar til at tage os i Dine Kærlighedens Arme.

Vi beder derfor med al vor alvor og længsel i vore sjæle, og stolende på Din Kærlighed, giver Dig al hæderen, æren og kærligheden som vore begrænsede sjæle kan give.

Amen.

JESUS skrev igennem Hr. Padgett

”Den eneste bøn, der er nødvendig er bønnen for indstrømningen af denne Kærlighed; alle andre former, og rigtige forhåbninger af bønner er sekundære, og af sig selv, vil ikke tendere til at producere denne Kærlighed i menneskers sjæle.

”Dette er den eneste bøn som mennesker behøver at tilbyde Faderen. Det er den eneste, der appellerer til Faderens Kærlighed, og med svaret, som helt sikkert vil komme, kommer alle velsignelserne som mennesker må behøve, og som Faderen ser er for det gode til hans skabninger.

Så, mine brødre, fortsæt med at bede og tro, og til sidst vil der komme en overdragelse af kærligheden ligesom den, der kom til apostlene ved Pinsen.

”I forladning af dig, efterlader jeg min kærlighed og velsignelser og forsikringen om, at jeg beder til Faderen for din lykke og kærlighed.

Din bror og ven,

JESUS.”

Bønnen for Healing

Givet af Jesus fra Nazaret igennem Dr. Daniel G. Samuels.

Himmelske Fader,

Vi er forsamlet her i dag i Din Foundation Church of Divine Truth i den sublime viden, at Du er vor Himmelske Fader, Skaberen af vore menneskelige sjæle, og at vi, den levende vidnesbyrd af Dit Værk, er Dine børn – Dine børn, ikke pga. nogen formodet lighed i form og udseende, som nogle kirker og personer nu fejlagtigt tror, men fordi du skabte os i Din Store Sjæls billede.

Vi anerkender, at dit formål med at skabe vore menneskelige sjæle er, at give os, Dine børn, muligheden for at bo med dig i Dine Palæer af udødeligt liv,

som guddommelige sjæle fyldt med Din Guddommelige Kærlighed, som når er absorberet til en vis grad ind i den menneskelige sjæl, ændrer den sjæl fra Dit billede, om til essensen og substansen af Dit Væsen – ja, Din Guddommelige Kærlighed som både er Dig selv, og den Største attribut som emanerer fra Din Store Sjæl.

Vi forstår at vores inkarnation kommer fra Din Vilje, at vi opnår individualitet mht. vor materielle form, som manifesteret og den synlige del af vores personlighed; at sådan individualitet i kødet giver den unikke basis for livet i den åndelige verden, og det med afhændelsen af kødet ved vor såkaldte død, manifesterer vi den åndelige krop, der lever bagefter i den åndelige verden som sublimeringen af den kropslige form, i live for alle vore spirituelle evner, og bevidst om os selv som virkelige levende personer i den Nye Verden af åndeligt liv, under Din mest kærlige pleje og omsorg.

Vi anerkender at vore materielle rammer, aflivede fra de fysiske elementer af universet, er subjekt for Dine uforanderlige love, der regerer materiel substans og det fysiske, og at vore kroppe i kødet dermed er lydige til Dine Principper af vækst og forandring, der opererer på os; og vi takker Dig ydmygt for den store gave af vore sjæls skabelse, og vore liv i kødet som det forudgående middel til at vi kan opnå evigt liv med Dig som Dine børn i Dit store åndelige univers.

Vi søger Dig i dag i ærlig bøn, at vore dage på jorden må være fyldt med sådanne tanker og gerninger, som giver bevis for Din Store Kærlighed og Godhed, og at vi derfor må blive styrket af Din Livs Kraft til at leve liv af brugbarhed, af service for andre, af kærlighed og venlighed og barmhjertighed, hvorved mennesker må blive ledt igennem vort eksempel på Din Kærlighed til viden om Dig, som Jesus, Din Frelser, søgte at bringe kærlighed og fred blandt vore brødre, og etablere Dit rige her på Jorden som det er i Dine Himmelske Palæer.

Vi søger Dig i ærlig bøn, at som vore sjæle vokser i Din Kærlighed og barmhjertighed, til et plan ovenover og bagom det fysiske og kødlige, og opnår ét blivelse med Dig i sjæle essens, at de åndelige healere af din himmelske herskare skaber kontakt med os, igennem vor healer tilstede med os her i din Kirke af Guddommelig Sandhed, og at igennem ham, som igennem Jesus, at der vil blive transmitteret de spirituelle kræfter af healing og sundhed til os, i Din Store Kærlighed og Barmhjertighed.

Himmelske Fader, befæst denne dag vore dødelige rammer for Din større service; styrk og bevar vore sener og vort kød; beskyt os fra de organismer der er på Jorden, som angriber og ødelægger vore kroppe med sygdom og smerte; opfrisk os med vigøren af Din genoprettelse; gør hele vores knogler og muskler; genskab vore ømme lemmer; reparer og helbred vore hjerter og

hænder; og i Din Store Kærlighed og medfølelse for Dine børn, re-etabler os i fitness og i soliditet i kødet, og giv os en Ny Fødsel og sundhed i kroppen, som vi ydmygt søger Din Guddommelige Kærlighed for frelsen af vore sjæle til evigt liv med Dig.

Amen

Foundation Church of Divine Truth's historie.

I året 1914 opdagede Hr. James E. Padgett, en advokat fra Washington, D.C. at han besad gaven af automatisk skrift. Først var han skeptisk overfor at han kunne modtage kommunikationer fra hans afdøde kone, Helen. Men det blev hurtigt tilsyneladende, at Helen skrev detaljer af deres liv som kun de to kunne vide. Hans entusiasme, og glæde i at vide, at Helen var i live og med ham tit, inspirerede ham til at tillade andre, der var gået over i den åndelige verden til også at skrive.

Han blev hurtigt overbevist om at en stor verden af ånder eksisterede, hvor vore venner og kære har enhver mulighed for at progressere over det, der er kaldet jord planet ind i de højere sfærer af kærlighed og lys, hvor lykkelighed eksisterer bagom alle dødelige koncepter.

Igennem Hr. Padgetts bedstemor, Ann Rollins, lærte Helen om det Himmelske Rige – Guds Guddommelige Rige som Jesus fra Nazaret var kommet til Jorden for at åbenbare, og, hvor han nu er Mester og Prins af Fred. Ann Rollins var progresseret til dette rige og hjalp Helen til at bede for indstrømningen af Faderens Guddommelige Kærlighed i hendes sjæl, og derved, gå igennem sjæls transformeringen, der ville gøre hende istand til at bebo disse Himmelske Sfærer.

Entusiasmen af disse to kære for denne vidunderlige ting fra Faderen, bestemte dem til at bringe Jesus fra Nazaret til Hr. Padgett med formålet at overbevise ham om den Guddommelige Kærligheds realitet og transformerende kraft.

Snart kommunikerede Jesus med Hr. Padgett og opfordrede ham til alvorligt at bede om indstrømningen af den Guddommelige Kærlighed i hans sjæl. Jesus forklarede at kærligheden ville ophøje Hr. Padgetts sjæl og sind i den grad, at han og hans Himmelske medarbejdere kunne skabe en forbindelse med Hr. Padgett, der ville gøre dem istand til at levere igennem ham de højeste religiøse sandheder tilgængelige for menneskeheden.

Åbenbaringerne som James Padgett begyndte at modtage fra Jesus og hans Himmelske medarbejdere blev senere udpeget af Jesus som hans anden kommen til Jorden. Han bragte lys, en gang mere, Den Nye Pagt af hjertet mellem Gud og mennesker – det glade budskab af tilgængeligheden af Hans Guddommelige Essens til menneskers sjæle, som forud fortalt i profetierne i det Gamle Testamente af Biblen. Igennem gaven af Hans Guddommelige Kærlighed tilbød den Himmelske Fader Sine børn et grundlag for livet, der ikke blot ville rense deres sjæle for synd og fejl men ville transformere deres sjæle, lidt efter lidt, om til Hans Evige Natur af Kærlighed, således sikrende dem et udødeligt liv i Himmeriget af Hans Univers.

Fra 1914 til 1923, året for hans død, modtog Hr. Padgett over 2500 beskeder, indholdet der giver svar til spørgsmålene af mange, der har været forvirret af modsigelserne i biblen, og har følt et behov for ligefremme svar, der kombinerer den sunde fornuft af naturlig lov med godheden af kærligheden der opfylder de højere spirituelle love.

Tætte venner af Hr. Padgett arbejdede med ham igennem resten af hans liv på Jorden med at transskribere de ivrigt-ventede beskeder. En af disse, Dr. Leslie R. Stone, blev den første til at have dem offentliggjort i bogform i 1940. En anden tæt associeret, Eugene Morgan, arbejdede med ånderne, der beboede de lavere jord sfærer for at de kunne modtage Kærligheden og Lyset af den Guddommelige essens i deres sjæle. Før deres død, var begge ansvarlige for at tusinder af ånder kunne forlade disse lavere sfærer, og finde deres hjem i Himmeriget.

I 1954, blev Dr. Stone assisteret i hans arbejde af Dr. Daniel G. Samuels og Rev. John Paul Gibson. De tre arbejdede tæt sammen for at bevare de originale beskeder modtaget af James Padgett, mens vigtige nye beskeder fra Jesus blev leveret igennem Dr. Samuels (Der var valgt af Jesus som hans andet dødelige instrument).

I 1955 under Jesu lederskab, blev Dr. Leslie R. Stone Fonden etableret i Washington, D.C. for at tjene lageret af de originale beskeder og for at være det officielle organ, igennem hvilken Sandhederne af Guddommelig Kærlighed skulle spredes til menneskeheden. Fonden skulle have haft navnet James E. Padgett, men pga. at pårørende muligvis ville gøre indsigelser, kunne hans navn ikke blive brugt.

I 1958 blev der indarbejdet en non-profit kirke – The Foundation Church of the New Birth – der skulle påtage sig den afgørende rolle først opfyldt af Dr. Leslie R. Stone Fonden. Igen under lederskabet af Jesus fra Nazaret, arbejde Dr. Stone, Dr. Samuels og Pastor Gibson flittigt for at opfylde Jesus og hans Himmelske medarbejders ønsker om at etablere menneskehedens religion på Jorden, beskrevet af Jesus som følger:

...Jeg og alle os ånder i Himmeriget er ivrige efter, at sådan en kirke bliver etableret, med ledere og medlemmer, der er gennemtrængt med hele konceptet af Faderens Guddommelige Kærlighed for Sine børn, og hvordan sjælene af Hans børn kan blive guddommelige i sjælen, igennem bøn til Ham for indstrømningen af Hans Kærlighed; og at igennem Hans Kærlighed må komme healing bagom, hvad man hidtil har været istand til at opnå i USA, foreslået som Moderkirken; og at medlemmerne og de ældre af denne kirke forstår i deres sind og ved i deres hjerter, at frelsen af sjælen og healing af kødet, igennem Faderens Elskværdige Venlighed, kan blive givet til menneskeheden; og at de åbner deres sjæle op til Faderens Kærlighed i al alvorlighed med bønner i deres sjæle, og så vil kirken blive en success som en manifæstation af Guds Kærlighed og Barmhjertighed på Jorden, og medlemmerne, og de ældre blive velsignet i overflod.

Kirken skulle legemligøre den sande lære af Jesu mission på jorden som Guds Frelser, fremhævene at frelsen af sjælen er et spørgsmål mellem hver person og Gud, Faderen, igennem oprigtige bønner for at modtage Hans befriende Kærlighed, og at denne Kærlighed når den modtages i sjælen skænker ét blivelse med Faderen, og en transformation lidt efter lidt om til Hans Guddommelige natur.

Ansvar for éns frelse, hviler derfor ved, hver individuelle sjæl, og kan ikke blive skænket vilkårligt af en kirkes dekret eller af det formodede offer af Gud, af ét af Hans skabninger.

Kirken skulle søge at nå menneskeheden med dens sandheder af Faderens Guddommelige Kærlighed igennem dens publikationer, kombineret med journalistiske aktiviteter, og foredrag såvel som radioudsendelser. Igennem Dr. Samuels pointerede Jesus, at et bestemt sted eller menighed værende på ét sted ikke var nødvendigt, for i vores moderne verden er konceptet af en ikke fysisk kirke, eller en kirke udviklet igennem journalistisk aktivitet, eller et blad, allerede eksisterende. Dets medlemskab ville så blive fordelt igennem USA og i udlandet, og ville blive aktualiseret igennem udsendelsen af kirkens publikationer.

Baseret på disse retningslinier givet af Jesus, dedikerede de tre loyale og kompetente associerede dem selv til, over en periode på 25 år, successen af kirken. Desværre i oktober 1983 lukkede kirken dørene i Washington, D.C. pga. dødsfaldet af dens enestiftende administrator og præsident, Pastor John Paul Gibson.

To år senere, i december 1985, igennem deres alvorlige ønske om at fortsætte det uvurderlige arbejde udrettet af Dr. Stone, Dr. Samuels, og Pastor Gibson, indarbejdede flere af kirkens ministre, der var helliget til

læren og Jesus som deres guddommelige leder, Foundation Church of Divine Truth. Og således, igennem bøn for Faderens Guddommelige Kærlighed og vejledning af Jesus, blev det spirituelle formål for Foundation Church of the New Birth, såvel som dets lære og programmer udført.

Vores Arbejde

Foundation Church of Divine Truth er et igennem – email, en ikke-profit kristen spirituel kirke indarbejdet i Columbia i December 1985, med det formål at udbrede Sandhederne af Guds Guddommelige Kærlighed som afsløret i dette århundrede af Jesus fra Nazaret igennem det udviklede automatisk skrift medieskab af Hr. James E. Padgett og Dr. Daniel G. Samuels.

Medlemskab er åben for alle der spirituelt og moralsk opretholder kirkens formål. Fordi ingen afgifter og indvielses gebyrer er påkrævet. Kirken er fuldstændig afhængig af salget af dets publikationer og goodwill tilbud af dem, der er interesserede i dets lære.

Igennem mund til mund, reklame, og kvartalsmæssige nyhedsbreve, søger kirken at nå så mange søgende sjæle som muligt med det glade budskab af Guds påny givne Guddommelige Kærlighed til Hans børn og dets tilrådighed for vore menneskelige hjerter og sjæle.

Medlemmerne er opfordret til at forme studiegrupper i deres hjem med formålet at dele deres begejstring for læren mens de studerer, og finder sammen for tilbedelse. Gruppe oplevelsen giver fremragende muligheder for at udveksle tanker og meninger om læren såvel som at dele bønns indsatsen, der bringer den Guddommelige Velsignelse af kærlighed og godhed fra den Himmelske Fader ind i de daglige liv af Sine børn. Studiegrupperne kan blive ledt af én eller flere af medlemmerne af kirken, der ikke behøver at være ordinerede ministre.

Et ministerielt koordinerings program er tilbudt dem, der oplever et alvorligt ønske om at hjælpe med at sprede de store sandheder af Guddommelig kærlighed og udødelighed i et eller flere af områderne: tjenende, lærende, foredragsholdende, åndelig kommunikation, eller spirituel konsultation og vejledning i overensstemmelse med læren og politikkerne af Moderkirken.

Kirken anerkender og bønfuldt støtter det spirituelle arbejde udført af personer og grupper uden tilknytning, der også spreder denne vitale lære.

Anerkendelse og Kilder

Dette hæfte er baseret på et foredrag af Dr. R. B. Caddle fra Black Rock, St. Michael, Barbados (Vestindien) og er udarbejdet fra de offentlige skrifter af Jesus fra Nazaret og hans Himmelske medarbejdere leveret igennem de udviklede psykiske redskaber af Hr. James E. Padgett i årene 1914-1923, og Dr. Daniel G. Samuels fra 1954-1966, som følger:

Angelic Revelations of Divine Truth, Vol. I.

True Gospel Revealed Anew By Jesus, Vol. II.

Jesus' Birth and Youth As Revealed By Mary, Mother of Jesus.

76 Sermons on the Old Testament of the Bible by Jesus.

21 New Testament Revelations By Jesus. "Defects in the New Testament," by Jesus, published in Age of Progress and Science: There is a Tommorrow; Spring 1979 issue (udsolgt fra forlaget).

Lighthouse Healing Study Course.

For oplysninger om disse og andre publikationer fra Foundation Church of Divine Truth, venligst skriv til:

FOUNDATION CHURCH OF DIVINE TRUTH

P.O Box 802694

Santa Clarita, CA 91380-2694

U.S.A.

Dette dokument blev skannet i sin helhed af Geoff Cutler, i april 2009 og let redigeret i 2011. Den originale paginering er blevet ændret, så at dette dokument kan blive delt af det moderne elektroniske pdf format, og udskrevet på enten A4 eller brev papir.

Kontakt informationen for Foundation Church of Divine Truth er vist ovenover som nuværende, men deres seneste information kan altid findes via internettet på www.fcdt.org.

Dansk oversættelse af Jesper Bækgaard Sørensen.